

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9C/45/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712210255
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712210255.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E..D. XXXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, zast. advokátkou Mgr. Nikoletou Oktavcovou, Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen proti odporcovi Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o zaplatenie 39.930,92 € s prísl.,takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 14.153,94€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 2.833,94€ od 2.9.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Dňa 29.06.2012 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 29.06.2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady škody sumu 8.850,92 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 02.03.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; tiež aby bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 31.080€ spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 2.3.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; a zároveň aby bol odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia, tak ako budú vyčíslené a špecifikované v písomnom vyhotovení rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že dňa 28.2.2012 podal na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“), avšak do dňa spísania žaloby neobdržal žiadne vyrozumenie o vybavení jeho sťažnosti. Žalobu podal z opatrnosti vzhľadom na skutočnosť, že jeho nárok nebol zo strany ústredného orgánu prerokovaný a uspokojený, hoci 6-mesačná lehota na vybavenie žiadosti ešte neuplynula. Uznesením vyšetrovania ÚJKP OR PZ Zvolen mu bolo dňa 26.4.2007 pod sp.zn. ORP-1011/OEK-ZV-2006 postupom podľa § 206 ods.1 Tr.poriadku vznesené obvinenie pre prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla (skutok č.1), a tiež mu bolo vznesené obvinenie pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti (skutok č.2) samostatným uznesením vyšetrovateľa zo dňa 27.4.2007. Proti týmto uzneseniam podal sťažnosť pri svojom výsluchu ako obvineného dňa 28.4.2007, s odôvodnením, že skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde. Dozor vykonávajúci prokurátor, ktorému bola sťažnosť predložená na rozhodnutie uznesením sp.zn. 3Pv 953/06 sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Trestné stíhanie bolo v prípravnom konaní vedené vyšetrovateľom ÚJaKP KR

PZ Banská Bystrica pod sp.zn. ČVS:KRP-37/OVK-BB-07. Uznesením sudcu pre prípravné konanie OS Zvolen, sp.zn. 0Tp 175/2007 zo dňa 30.4.2007 bol postupom podľa § 72 ods.2 Tr.poriadku z dôvodov podľa § 71 ods.1 písm.b), c) Tr.por. v označenej trestnej veci pre oba skutky vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňa 26.4.2007 od 17.50 h. a vykonávala sa v ÚVV v Banskej Bystrici do 26.10.2007, kedy bol v čase o 17.50 h. uznesením Námeštníka Okresnej prokuratúry Zvolen, pod sp.zn. 3Pv/953/06 prepustený z väzby na slobodu, teda obmedzenie jeho osobnej slobody trvalo 6 mesiacov. Okresný súd Zvolen rozsudkom vyhláseným dňa 21.4.2009, v konaní sp.zn. 5T 35/2009 ho oslobodil podľa § 285 písm.c) Tr.poriadku spod obžaloby prokurátora podanej na súd dňa 10.3.2009, sp.zn. 3Pv 953/06-104 (pre skutok č.1) a Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 8.7.2009 pod sp.zn. 3To 169/2009 zamietol odvolanie Okresného prokurátora Zvolen, čím meritórne rozhodnutie vo veci nadobudlo dňom 8.7.2009 právoplatnosť. Čo sa týka skutku č.2, ktorý mu bol kladený za vinu, prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen uznesením podľa § 215 ods.1 písm.b) Tr.poriadku dňa 10.3.2009 zastavil trestné stíhanie, pretože skutok č.2 nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z uvedených skutočností navrhovateľ vyvodil, že trestné stíhanie pre oba skutky bolo od začiatku neopodstatnené, bolo proti nemu vedené bez relevantných dôvodov a to aj čo sa týka dôvodov jeho vzatia do väzby. Na základe tohto stavu dospel navrhovateľ k záveru, že rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0Tp 175/2007 zo dňa 30.4.2007, ktorým bol vzatý do väzby bolo nezákonné a neopodstatnené, čo bolo potvrdené meritórnym rozhodnutím vo veci, kedy bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok č.1 spáchal. Tento oslobodzujúci rozsudok deklaroval i nezákonnosť uznesenia vyšetrovateľa PZ, ktorým mu bolo vznesené obvinenie pre skutok č.1 a vo vzťahu ku skutku č.2 bola nezákonnosť tohto rozhodnutia konštatovaná uznesením Okresného prokurátora Zvolen zo dňa 10.3.2009. S odkazom na ustanovenie § 6 ods.1 a § 8 ods.5 zákona o zodpovednosti za škodu mu ako poškodenému vzniklo právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia pre skutky, ktoré boli vyššie opísané, a tiež spôsobenej rozhodnutím o väzbe, ktorú si uplatnil v rozsahu skutočnej škody podľa § 17 ods.1 zákona, nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods.2 zákona a trov obhajoby v trestnom konaní podľa § 18 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ poukázal nato, že do väzby bol vzatý priamo z miesta jeho podnikania M.M.Autoservisu vo Zvolene, hoci nebol daný predpoklad, že by sa skrýval, pokračoval v trestnej činnosti, alebo že by jeho pobyt, resp. pracovisko boli polícii neznáme. Aj z týchto skutočností má vyplývať neopodstatnenosť nariadenia väzby. Nariadením väzby sa výrazne zhoršila finančná situácia v rodine, pretože jeho príjem z podnikania bol podstatným príjmom rodiny, z ktorého boli hradené všetky platby spojené s užívaním bytu, chodom domácnosti a splácaním hypotekárnych úverov na byt, keďže bola paralyzovaná prevádzka autoservisu, ktorá fungovala takmer výhradne pod jeho osobným vedením, pretože prevažnú časť prác vykonával sám osobne a v jeho neprítomnosti došlo k výraznému obmedzeniu činnosti autoservisu. Ďalej navrhovateľ tvrdil, že počas výkonu väzby mu vznikli zdravotné problémy, poškodil sa jeho zdravotný stav, keď mu vznikol rozsiahly kožný ekzém zasahujúci najmä tvár. Po prepustení z väzby sa touto kožnou chorobou nakazila aj jeho manželka. S poukazom na uvedené si uplatnil titulom škody na zdraví sumu 5000 €. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, odkázal navrhovateľ na ustanovenie § 17 ods.2 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu. Podľa názoru navrhovateľa trestné stíhanie vyvolalo u neho vznik nemajetkovej ujmy, nie v zanedbateľnom rozsahu s poukazom na závažnosť charakteru trestného stíhania pre zločin, za ktorého spáchanie bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 3 do 8 rokov, keď takúto skutočnosť ako mimoriadne závažnú by vnímala každá iná fyzická osoba, ktorá by mu musela za obdobných okolností čeliť. Označené nezákonné rozhodnutia o vznesení obvinenia a uznesenie o vzatí do väzby sú rozhodnutia, ktoré výrazne zasiahli do súkromného a osobného života navrhovateľa a do práv garantovaných článkom 19 ods.1 až 3 Ústavy, ako i do osobnej slobody jednotlivca, keď trestné stíhanie zasahuje do cti a dobrej povesti jednotlivca, a v prípade, že ide o obvinenie nezakladajúce sa na pravde, čo však vyjde najavo až dodatočne s dlhším časovým odstupom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu činnosť NS SR, napr. rozhodnutie Rc 45/2000, v zmysle ktorého nemá neskoršie zastavenie trestného stíhania, resp. skončenie trestného stíhania oslobodzujúcim rozsudkom z hľadiska odstránenia následkov protiprávneho zásahu spravidla žiaden účinok, nakoľko dojem z predtým vykonaného zásahu orgánov činných v trestnom konaní, hoci nezákonného, vo verejnosti pretrváva. Z toho navrhovateľ vyvodil, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je daný. Navrhovateľ uviedol, že pred predmetným trestným stíhaním viedol život slušného občana, na základe živnostenského oprávnenia prevádzkoval autoservis niekoľko rokov, jeho podnikateľská povest' a kvalita práce boli hodnotené vždy kladne a časom sa mu podarilo získať stálych, resp. pravidelných zákazníkov, čo viedlo k uzatvoreniu zmlúv o opravách motorových vozidiel ich podnikateľskými subjektami na dlhšie obdobie. Zásahom polície-prehliadkou autoservisu, zadržaním vozidiel zákazníkov, obmedzením jeho osobnej slobody a vzatím do väzby sa vážne narušilo jeho

tvrdou prácou vydobyté povedomie, postavenie a podnikateľské meno. Jeho zákazníci, ktorí mu zverili svoje vozidlá v ich vlastníctve s obavami museli dlhý čas čakať, kedy polícia zadržané vozidlá im ako vlastníkom vráti, resp. či vôbec. Tieto subjekty stratili dôveru v prevádzku jeho autoservisu. Zásahom polície a orgánov činných v trestnom konaní vznikla ujma navrhovateľovi aj v oblasti partnerského-manželského spolužitia, keď dlhodobá neprítomnosť v rodine v dôsledku výkonu väzby a nepodložené tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní vážne narušili jeho manželské vzťahy. Zo strany manželky mu bolo vyčítané, že neočakávane ohrozil finančný chod domácnosti, všetky finančné záväzky a povinnosti následne zaťažili manželku, ktorá to bola nútená riešiť. K tomu sa pridružili osočujúce prejavy okolia. S poukazom na konštatované skutočnosti-nezákonné rozhodnutie súdu o zásahu do ústavného práva na osobnú slobodu-pol roka trvajúcou väzbou, odlúčením od rodiny, stratou zárobku, závažného poškodenia zdravia, ktoré zasiahlo aj rodinného príslušníka, narušením podnikateľských vzťahov s obchodnými partnermi, poškodením jeho mena-spôsobilu, že prišiel nielen o 6 mesiacov života, slobody, zdravia tak psychického ako i fyzického, navyše ešte aj v súčasnosti prekonáva a vyrovnáva sa s následkami tohto trestného stíhania, keď túto ujmu utpenú v dôsledku trestného stíhania považuje za nenapraviteľnú uvedením do predošlého stavu. Vzhľadom k týmto skutočnostiam si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 31.080 €, v ktorej je už zohľadnená ujma spôsobená nezákonným obmedzením osobnej slobody, teda nezákonným trvaním 6 mesačnej väzby.

Okrem toho si navrhovateľ uplatnil trovy obhajoby v trestnom konaní s poukazom na ustanovenie § 18 ods.1 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu. Konkrétne náklady za obhajobu JUDr. Vladimírom Flíderom predstavovali sumu 1.453,83 €, (43.798 Sk), náklady za obhajobu JUDr. Brázdilom predstavovali sumu 2.049,41 €, náklady za obhajobu advokátom JUDr. Barčíkom predstavovali sumu 347,68 € spolu trovy obhajoby 3.852,09 €, ktoré si uplatnil vo výške 3.850,92 €. Po právnej stránke zdôvodnil navrhovateľ svoj nárok odkazom na ustanovenie § 3 ods.1 písm.a) a c), § 3 ods.2 , § 6 ods.1, § 8 ods.5 písm.b), § 15 ods.1 a 2 , § 16 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, a tiež § 517 ods.1 a 2 OZ a nariadenia vlády č.87/1995 Z.z., § 3 ods.1 a § 10a. Úrok z omeškania zo žalovanej sumy si navrhovateľ uplatnil od dátumu nasledujúceho po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Dňa 26.10.2012 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporcu zo dňa 22.10.2012, v ktorom okrem iného uviedol, že navrhovateľ vo svojom návrhu, sa nevysporiadal s otázkou splnenia, resp. nesplnenia negatívnych podmienok podľa § 8 ods.6 zákona o zodpovednosti za škodu, ktoré vznik práva na náhradu škody vylučujú, konkrétne na podmienku pod písm.a): podľa ktorého právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama. Pre posudzovanie, či si osoba väzbu zavinila sama sú významné skutočnosti, ktoré viedli k vzatiu obvineného do väzby ako i samotný dôvod väzby. Zavinenie obvineného znamená, že jeho zavinené konanie aspoň vo forme nevedomej nedbanlivosti bolo dôvodom na podanie návrhu a vyhovieť návrhu na jeho vzatie do väzby. Odkázali v tejto súvislosti na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo 3038/2006. Odporca poukázal na uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 30.4.2007, ktorým bol navrhovateľ vzatý do väzby, a z ktorého vyplýva, že bola vykonaná prehliadka v prevádzke autoservisu na Gagarinovej č.85 kde boli zaistené motorové vozidlá a náhradné diely, ktoré mali zničené výrobné čísla a to vybrúsením, resp. ktorých identifikačné kódy pochádzali z viacerých motorových vozidiel. Žalobca podnikal v oblasti opravy motorových vozidiel a karosérii, a tiež vykonával autoklampiarske práce. Ako osoba profesionálne sa zaoberajúca uvedenými činnosťami, teda odborne zdatná musel vedieť, že v priestoroch vlastného autoservisu má motorové vozidlá a náhradné diely, ktoré mali vybrúsením zničené výrobné čísla, resp., že identifikačné kódy na vozidlách, na ktorých vykonával opravy pochádzali z viacerých vozidiel a zároveň musel vedieť, že uvedená činnosť je spôsobilá vzbudiť podozrenie na spáchanie trestného činu. Odporca poukázal na dôvody väzby vyplývajúce z predmetného uznesenia o vzatí do väzby, ktorou bola dôvodná obava, že by obvinený pôsobil na svedkov, ktorí neboli ešte vypočutí, resp. znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností, a tiež dôvodná obava, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti. Z tohto dôvodu odporca trval na tom, že navrhovateľ nemá právo na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená v súvislosti s rozhodnutím o väzbe, keďže si ju zavinil sám. Taktiež odporca trval na tom, že navrhovateľom označené rozhodnutia (uznesenia o vznesení obvinenia) nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutia podľa § 5 a 6 zákona o zodpovednosti za škodu, v súvislosti s ktorými by malo vzniknúť právo na náhradu škody. Odporca tiež rozporoval, že v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu nie je možné priznať právo na náhradu škody na zdraví, ak tento nárok nie je možné subsumovať pod skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pretože predmetný zákon, pojem škoda na zdraví nepozná. Odporca namietal, že k žalobnému návrhu priložené prehlásenia spoločnosti EXCELLENT CD s.r.o. a spoločnosti ZV-Auto s.r.o. nepreukazujú vznik nemajetkovej ujmy, nepreukazujú zhoršenie postavenia a poškodenie podnikateľského mena, keďže nehovoria ani nič o príčinách ukončenia spolupráce. Tiež namietli, že

k narušeniu navrhovateľa a jeho podnikateľského mena malo dôjsť hlavne v súvislosti s vykonanou prehliadkou priestorov a zadržaním vozidiel zákazníkov, teda nie v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o väzbe, či uznesení o vznesení obvinenia, keďže k ich vydaniu došlo až na podklade výsledkov prehliadky priestorov autoservisu. Tiež poukázali nato, že ak navrhovateľovi mala vzniknúť nemajetková ujma v súvislosti s postojmi jeho manželky a s poukazom na jej pocity, príčinou takejto ujmy nebolo vzatie do väzby, resp. uznesenia o vznesení obvinenia, ale reakcia manželky na vznesenie obvinenia a vzatie do väzby. V tejto súvislosti poukázali na judikát R7/1979. Z toho vyplýva záver, že nemožno prihliadať na ujmu, ktorá vznikla inej osobe, alebo ktorá sa prejavila ako následok reakcie manželky navrhovateľa na vznesenie obvinenia alebo vzatie do väzby. Preto odporca trval na tom, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v súvislosti so vznesením obvinenia alebo v súvislosti so vzatím do väzby. Pokiaľ ide o výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú navrhovateľ požadoval v peniazoch, poukázali nato, že tento neuviedol žiadne preskúmateľné hľadiská odôvodňujúce náhradu v požadovanej výške. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu možno priznať aj citelnú sumu, na druhej strane však nemožno priznávať neprimerané, či premrštené sumy, tak ako to požaduje navrhovateľ, a ktoré by pri porovnaní s odškodňovaním zásahov do iných základných práv zaručených ústavou mohli niektoré ujmy na iných základných právach, napr. ujmy na zdraví, či dokonca na živote bagatelizovať. Pokiaľ ide o trovy obhajoby, spochybnil odporca ako dostatočný dôkaz fotokópie príjmového pokladničného dokladu, keďže za škodu sa považuje ujma, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného, teda navrhovateľa, nie úhrada zo strany 3 osoby, resp. za škodu je možné považovať len úhradu trov obhajoby v predmetnom trestnom konaní. Na základe týchto skutočností, odporca trval na tom, že navrhovateľ úhradu trov obhajoby relevantným spôsobom nepreukázal. Okrem toho navrhovateľ trval na tom, že náhrada škody zahŕňa v zmysle § 18 zákona o zodpovednosti za škodu aj trovy obhajoby, ale len za predpokladu, že vznikli v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, resp. rozhodnutím o väzbe, za ktoré odporca považuje len trovy povinnej obhajoby. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo 53/93 uvedený pod publikačným č. 70/1994, tiež poukázali na rozhodnutie NS SR sp.zn.1Cz 41/90 uverejnené pod publikačným číslom 24/1992. Rozporovali ako účelne uskutočnený úkon právnej služby, prípravu a prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom pri každej zmene obhajcu. Ako neúčelné označili pri vyúčtovaní obhajcu Mgr. Flídera, úkon právnej služby spočívajúci v právnej porade s klientom 5x v priebehu mesiaca, keď zároveň nebola ani preukázaná, že k akejkoľvek z poradí skutočne došlo, resp., že by tieto porady boli podmienené rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní. Tiež odporca namietal úkon právnej služby spočívajúci v štúdiu spisu nad 2 hod. dňa 2.5.2007. U Mgr. Flídera tiež rozporovali položku vo výške 12.030 Sk špecifikovaná ako 5 x právna porada (Almáda, Stráže, Metro atď.). Pokiaľ ide o zvyšné úkony účtované Mgr. Flíderom spochybnili v danom čase, či k nim došlo, a či sa ich zúčastnil Mgr. Flíder, u JUDr. Brázdila namietali úkony, ktoré boli vykonané po prepustení navrhovateľa z väzby na slobodu, t.j. podľa ich názoru v čase, kedy neboli dané dôvody povinnej obhajoby. Tiež spochybnili úkony spočívajúce v rokovaní s klientom vo väznici. V prípade úkonov vyúčtovaných JUDr. Barčíkom tiež namietali, že boli vykonané po prepustení navrhovateľa z väzby a vo všetkých prípadoch považovali za nevyhnutné preukázať, že aj k účtovaným úkonom skutočne došlo a že sa ich zúčastnil obhajca navrhovateľa.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnený úrok z omeškania, odporca sa nestotožnil s názorom navrhovateľa pokiaľ ide o deň, od ktorého požadoval úrok z omeškania, keď podľa názoru odporcu právo na plnenie (náhradu škody) vzniká poškodenému až uplynutím 6 mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie, do tohto okamihu nie je možné na strane štátu hovoriť o omeškaní. Pokiaľ ide o úrok z omeškania z požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, závisí od posúdenia súdu, či a v akej výške náhradu v peniazoch prizná, a teda až rozsudok o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter vo vzťahu k vzniku práva na ňu. Čas plnenia pri práve na náhradu nemajetkovej ujmy je preto určený až rozhodnutím súdu o jej priznaní a dlžník sa nemôže dostať do omeškania s plnením dlhu skôr ako vznikne samotná povinnosť zaplatiť, teda pre tento prípad skôr ako uplynie lehota na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa rozhodnutia súdu, ktorým sa náhrada priznala. Odporca na základe týchto skutočností žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si právo na náhradu trov konania.

Dňa 30.11.2012 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 28.11.2012, v ktorom okrem iného uviedol, že sa domáha voči štátu odškodnenia nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel tým, že v dobe od 26.4.2007 do 8.7.2009 (2 roky a 3 mesiace, resp. 804 dní) sa voči nemu viedlo nezákonné trestné stíhanie, v rámci ktorého bol od 26.4.2007 do 26.10.2007 držaný vo väzbe a následne spod obžaloby oslobodený (v časti bolo trestné stíhanie zastavené, pretože skutok nie je trestným činom), čím bolo zasiahnuté do jeho osobnostnej sféry, základných ľudských práv na osobnú

slobodu, na právo vlastníť majetok, právo podnikat' a nezákonné rozhodnutia mali nepriaznivý vplyv na jeho povesť, doterajší spôsob života, rodinný, pracovný a spoločenský život. Uvedeným nedôvodným trestným stíhaním bol vystavený dlhodobého stresu a odmietaním ľudí z jeho okolia, keďže kauza bola medializovaná nielen na regionálnej úrovni. Výšku nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutia o vznesení obvinenia, teda za nezákonne vedené trestné stíhanie odôvodnil poukazom na dĺžku trestného konania a hrozbu trestu odňatia slobody v trvaní 3 až 8 rokov, ako i trestu prepadnutia veci a trestu zákazu činnosti. Tiež poukázal na povahu trestnej činnosti, ktorá sa mu kládla za vinu, teda zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti a prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorových vozidiel, ktorých páchatel' sa nevyhnutne zrkadlí v očiach iných ako zloděj, falšovateľ, osoba ktorá má výnosy z trestnej činnosti, prepiera špinavé peniaze s motívom zakryvať svoju predchádzajúcu inú trestnú činnosť a pritom zneužívať svoje povolanie. Z tohto dôvodu sa ho jeho nálepkovanie v spoločnosti ako „autičkář“ v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním nesmierne dotklo, cítil sa poníženie a zahanbene. Vo svojom prežívaní bol vystavený napätiu a neistote, že môže byť právoplatne odsúdený na 8 rokov nepodmienečne a následne po prepustení ďalších 5 rokov by nemohol prevádzkovať autoservis ako jediný zdroj svojho príjmu, do ktorého investoval finančné prostriedky, v dôsledku čoho mu vznikli dlhy, teda žil s obavami, že nasledujúcich 14 rokov poniesie následky za niečo, čo neurobil. Hrozba týchto druhov trestov spolu s hrozbou výšky škody, ku ktorej by v prípade uznania viny bol zaviazaný bola najvýznamnejšou skutočnosťou pôsobiacou v trestnom stíhaní na jeho psychiku. Tiež poukázal na hrozbu v podobe trestu prepadnutia veci jeho osobného motorového vozidla Škoda Fabia EČV: ZV 219 AV, ktoré mu polícia zaistila pri prehliadke dňa 26.4.2007 a zadržovala do 19.4.2010, teda ešte 9 mesiacov po právoplatnom skončení trestného stíhania. Tiež poukázal nato, že dňa 17.3.2005 ako živnostník uzavrel s veriteľom VÚB a.s. zmluvu o poskytnutí úveru č. 1573/2005 na sumu 1.800.000 Sk na investičné potreby -kúpu objektu a pozemku určeného na podnikanie a jeho rekonštrukcie (autoservisu); a tiež že dňa 30.11.2006 uzavrel s Wüstenrot stavebnou sporiteľnou a.s. zmluvu o úvere na cieľovú sumu 820.000 Sk, keďže sa mienil zastabilizovať aj v rodinnom živote a kúpil a zrekonštruoval byt s tým, že 9.12.2006 sa oženil a plánoval si s manželkou založiť rodinu. Posudzované trestné konanie reálne ohrozilo jeho platobnú schopnosť voči jeho veriteľom. Tiež navrhovateľ poukázal na priebeh prehliadky dňa 26.4.2007 v priestoroch autoservisu, keď sa už v tom čase dostalo do pozornosti verejnosti, v objekte sa nachádzalo množstvo policajných áut a uniformovaných policajtov, v dôsledku čoho sa tam zastavovalo množstvo ľudí, resp. okoloidúcich, keďže v blízkosti sa nachádzajú bytové domy a zástavka MHD. Už tento úkon naštrbil a vyvolal u ľudí z blízkeho okolia pochybnosti o legalite činnosti autoservisu a spoľahlivosti jeho osoby. Kauza bola následne na regionálnej úrovni medializovaná ako odhalenie rozsiahlej trestnej činnosti, hovorilo sa o organizovanom zločine. Pokiaľ ide o postup v konaní uviedol, že pokiaľ by orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade s ustanoveniami Tr.poriadku mohlo sa trestné konanie v jeho prospech skončiť podstatne skôr. Pokiaľ ide o medializáciu kauzy, okolnosti trestného stíhania oficiálne boli sprístupnené verejnosti, čo malo za následok, že negatívne zásahy do oblasti jeho povesti ako podnikateľa i občianskej cti boli o to intenzívnejšie a dlhobojšie v porovnaní s trestným stíhaním osoby, o ktorej verejnosť nie je informovaná. OČTK nerešpektovali ústavnú zásadu prezumpcie neviny, keď v rozpore s touto zásadou o ňom a trestnom konaní vedenom proti nemu informovali verejnosť poskytnutím nepravdivých a skreslených informácií médiám. Z tohto dôvodu odporca má niesť zodpovednosť za medializáciu trestnej veci aj prostredníctvom odvysielaných záberov na objekt autoservisu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si navrhovateľ vyčíslil nemajetkovú ujmu za nezákonne vedené trestné konanie (nezákonné rozhodnutia o vznesení obvinenia) na sumu 18.100€, v ktorom zohľadnil dobu zaistenia jeho motorového vozidla po dobu 3 rokov, počas ktorých nemohol s vozidlom on ani jeho manželka disponovať, používať ho, hoci zaň musel platiť povinné zmluvné poistenie, a tiež sem zahrnul negatívnu okolnosť, že v súvislosti so vzniknutou škodou na vozidle museli náhradu uplatňovať žalobou na súde, keď toto konanie sa viedlo na tunajšom súde pod sp.zn. 11C /105/2010 a rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 25.2.2011, čiže rok a pol po ukončení trestného konania bol ešte nútený aktívne riešiť nepríjemné záležitosti a s tým spojené problémy, ktoré mali príčinu v posudzovanom nezákonnom trestnom stíhaní, čiže nepriaznivý vplyv trestného konania pretrvával aj po vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku vo veci. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy za väzbu uviedol, že hoci akékoľvek trestné stíhanie samo o sebe negatívne ovplyvňuje a zaťažuje osobný život trestne stíhaného, táto záťaž je prežívaná intenzívnejšie a horšie, ak ide súčasne o väzobné trestné stíhanie spojené s obmedzením osobnej slobody jednotlivca. Po dobu trvania väzby musel v značnej časti čerpať úspory, ktoré musel použiť na splátky úverov a po prepustení z väzby bol nútený začať doslova od znova. Vo výkone väzby sa mu zhoršil zdravotný stav, bola výrazne obmedzená možnosť akejkoľvek intelektuálnej sebarealizácie, musel sa podriaďovať subkultúre vo väzenskom prostredí, stratil fyzickú kondíciu, nemohol športovať

zaužívaným spôsobom, cítil sa fyzicky mizerne a v podstate nemohol vykonávať žiadnu činnosť, na ktorú bol za bežných normálnych okolností zvyknutý. Vo väzbe po 2 mesiacoch sa nakazil plesňovým kožným ochorením, ktorého liečenie pretrvávalo aj po prepustení z väzby a prenieslo sa aj na jeho manželku. Vzhľadom k vyššie uvedenému za 183 dní trvania väzby žiadal priznať sumu 12.980 €, t.j. 70,93 € za každý deň trvania väzby.

Dňa 3.12.2012 bol na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 30.11.2012, v ktorom okrem iného uviedol, že neobstojí argumentácia odporcu ohľadne nesplnenia podmienok v zmysle §8 ods.6 zákona o zodpovednosti za škodu, keďže jediným zhodnotením dôvodnosti, resp. nedôvodnosti väzby je výsledok trestného konania. Keďže jedným z dôvodov väzby mala byť dôvodná obava, že bude obvinený pokračovať v trestnej činnosti, to sa pojmovo vylučuje, keďže nie je možné pokračovať v trestnej činnosti, ku ktorej nedošlo. Navrhovateľ uviedol, že tieto skutočnosti tvrdil už pri prvotnej výpovedi v procesnom postavení podozrivého a následne obvineného, žiadal prijať sľub obvineného a nahradiť väzbu. Podľa jeho názoru pre záver o jeho zavinení v zmysle § 8 ods.6 písm.a) zákona o zodpovednosti za škodu by muselo byť preukázané jeho konkrétne aktívne správanie, ktoré by vyvolávalo obavu zakladajúcu dôvod, pre ktorý by bol vzatý do väzby, napr. pokúšať sa odstraňovať náhradné diely, zatajovať existenciu vozidiel, tieto ničiť, odnášať ich z priestorov autoservisu, ukrývať, ničiť dokumenty súvisiace s prijatými zákazkami, odstraňovať tabuľky z EČV vozidiel, telefonovať alebo inak kontaktovať zákazníkov a upozorniť ich nato, že budú vypočúvaný, vyhrážať sa zákazníkom a podobne. Navrhovateľ namietal, že by mu bolo možné priznať náhradu iba za trovy povinnej obhajoby, resp. iba účelných úkonov, ktoré boli vyvolané nezákonnými rozhodnutiami, resp. rozhodnutím o väzbe. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie článku 50 ods.3 Ústavy SR a § 2 ods.9 Tr.poriadku, v zmysle ktorých každý proti komu sa vedie trestné konanie má právo na obhajobu. Navrhovateľ trval na tom, že trovy obhajoby sú skutočnou škodou, ktorá vznikla zaplatením odmeny jednotlivým advokátom. Navrhovateľ trval na tom, že v posudzovanom prípade trestného konania vzhľadom na jeho priebeh, jeho zložitosť a pochybenia OČTK je zrejma nevyhnutnosť právnej pomoci obhajcu, bez ktorej by nebol schopný sa brániť. Poukázal nato, že OČTK sa procesným postupom snažili preukazovať výlučne okolnosti svedčiace v jeho neprospech, teda jeho vinu, do väzby opakovane prichádzali primárne s požiadavkou, aby sa priznal, že je to poľahčujúca okolnosť, čo on opakovane odmietal. Z tohto dôvodu trval na tom, že náklady, ktoré vynaložil na svoju obhajobu je nutné v celom rozsahu považovať, že za náklady, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami o vznesení obvinenia a rozhodnutím o väzbe a názory odporcu, že za trovy obhajoby možno považovať iba trovy povinnej obhajoby, dokonca iba účelných úkonov povinnej obhajoby, ktoré boli vyvolané nezákonnými rozhodnutiami, resp. rozhodnutím o väzbe odporujú ústavnému právu každého obvineného na obhajobu. Odporca trval na tom, že ak trestný poriadok umožňoval obvinenému aby si zvolil obhajcu sám a zákon o zodpovednosti za škodu v rozhodnom čase neupravoval rozsah, v akom sa hradí škoda spočívajúca v nákladoch vynaložených na obhajobu, potom rozsah náhrady škody nemožno v takomto prípade obmedziť tzv. mimozmluvnou odmenou podľa advokátskej tarify. Navrhovateľ trval na tom, že podmienka zodpovednosti štátu, aby medzi nezákonným rozhodnutím a škodou (trovami obhajoby) bol vzťah príčiny a následku bola preukázaná. Od začiatku konania nemal možnosť obhajovať sa bez advokáta, keďže bol vo väzbe, a následne keďže išlo o vyšetrovanie „ rozsiahlej trestnej činnosti,“ za ktoré hrozil trest odňatia slobody od 3 do 8 rokov, sám nemá právnické vzdelanie a nemal ani ďalej inú možnosť ako nechať sa zastupovať obhajcom, ktorý ho musel vo väzbe navštevovať, aby sa mohol od neho dozvedieť skutočnosti významné pre proces obhajoby a zároveň ho zase obhajca informoval o priebehu vyšetrovania. Z týchto dôvodov trval na tom, že porady s obhajcom boli účelným úkonom obhajoby.

Dňa 13.12.2012 na pojednávaní právna zástupkyňa navrhovateľa krátkou doručila súdu čiastočné späťvzatie žaloby a úpravu petitu zo dňa 13.12.2012, ktorým navrhovateľ žalobu v časti o zaplatenie 5.000 € titulom bolestného a v časti o zaplatenie 295,82 € titulom vynaložených nákladov na trovy obhajoby (v časti trov obhajoby ohľadne JUDr. Brázdila) zobral späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť. Taktiež zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 5.295, 82 € vo výške 9% ročne od 2.3.2012 do 1.9.2012 a v časti takajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 31.080 € od 2.3.2012 do 1.9.2012 a v tejto časti tiež žiadal konanie zastaviť.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 07.01.2013, sp.zn. 9C 45/2012-174 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 5.295,82 €.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14.7.2014, sp.zn. 9C 45/2012-280 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 39.930,92 € od 2.3.2012 do 1.9.2012 a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.295,82 € od 2.9.2012 do zaplatenia.

Dňa 9.5.2013 bol na tunajší súd doručené vyjadrenie odporcu zo dňa 02.05.2013, v ktorom uviedol, že žiadajú doplniť dokazovanie oboznámením zápisníc z výsluchov svedkov, ktoré sa uskutočnili dňa 27.9.2007, ktoré sa nachádzajú v pripojenom trestnom spise 5T /35/2009, konkrétne svedka B., svedka O., svedka D., svedka Ž. a svedka H., a to za tým účelom, že obhajca navrhovateľa sa zúčastnil len výsluchov svedkov B., O. a D. a nie výsluchov svedkov Ž. C. H., na základe čoho nemohlo navrhovateľovi vzniknúť právo na náhradu škody spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby za úkon právnej služby, účasť na vyšetrovacom úkone dňa 27.9.2007-výsluch svedkov v uplatnenom rozsahu za 4,5 hodiny. Taktiež trval na tom odporca, že z pripojeného trestného spisu 5T/35/2009 a väzobného spisu OTp /175/2007 nevyplýva, že by došlo k nasledujúcim úkonom právnej služby u JUDr. Flídera 2.5.2007 štúdiom spisov nad 2 hodiny a u JUDr. Brázdila 15.1.2008 výsluch svedkov. Rovnako teda namietali preukázanie práva navrhovateľa na náhradu škody spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby za tieto úkony právnej služby.

Dňa 16.5.2013 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 15.5.2013 a to konkrétne k dôkaznému návrhu, ktorý predtým navrhli na nariadené znaleckého dokazovania ohľadom príčin vzniku psychických problémov navrhovateľa, ktoré boli z jeho strany pripisované nezákonnému vedenému trestnému stíhaniu voči nemu v roku 2007-2009 znalcom z odboru zdravotníctvo-odvetvie psychológie, resp.psychiatrie.Navrhovateľ ponechal otázku prípadnej využiteľnosti záverov znaleckého posudku na posúdenie súdu, prípadne aby na nasledujúcom pojednávaní bol vykonaný dôkaz prečítaním v prílohe predložených odborných textov vzťahujúcich sa k ochoreniam diagnostikovaným navrhovateľovi, ktoré konkretizoval v podanom vyjadrení. Odkázal totiž na to, že mal diagnostikovaný chronický únavový syndróm, ktorého príčina však nie je jasná, za najpravdepodobnejšiu sa v súčasnosti považuje oslabenie imunitného systému vplyvom zhoršeného životného prostredia (napr. dlhodobým vystavením chronického stresu, pôsobeniu chemických látok alebo skrytou neznámou infekciou). Jednoznačnú príčinu tejto choroby sa zatiaľ nepodarilo určiť, diagnóza je ťažká, keďže nie sú k dispozícii žiadne spoľahlivé vyšetrovacie metódy.

Dňa 18.6.2013 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporcu zo dňa 10.6.2013, v ktorom okrem iného uviedol, že navrhnuté znalecké dokazovanie nepovažujú za nevyhnutné vo vzťahu, najmä k hospodárnosti konania a povahe otázok, ku ktorým by sa mal znalec vyjadriť, keď s poukazom na odborné články doložené samotným navrhovateľom a závery ktoré z nich vyplývajú nie je možné predpokladať, že znalec z odboru psychológia alebo psychiatria dokáže za jednoznačnú príčinu zdravotného (psychického) stavu navrhovateľa označiť bez pochybnosti práve trestné stíhanie a väzbu navrhovateľa. Navyše otázky, ktoré navrhol navrhovateľ položiť znalcovi označili ako neprípustné a pôsobiace sugestívne. Okrem toho vo vzťahu k prípadnému poškodeniu psychického zdravia navrhovateľa upriamili pozornosť na skutočnosť, že tento si z dôvodu škody na zdraví žiaden osobitný nárok neuplatňuje, keď pri subsidiárnom použití ustanovenia § 444 OZ v zmysle § 25 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu sa škoda na zdraví (i na psychickom) je osobitným nárokom, ktorý sa odškodňuje jednorázovo podľa bodového ohodnotenia na základe lekárskeho posudku. To znamená podľa názoru odporcu, že nie je možné na prípadné poškodenie zdravia, (i psychického) brať ohľad pri priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ poškodenie zdravia a výšku možného odškodnenia nepreukázal spôsobom ustanoveným Občianskym zákonníkom v súvislosti so zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Aj z týchto dôvodov nie je možné ani pri preukázaní poškodenia zdravia (vrátane psychického zdravia) brať naň zreteľ pri priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom svedkov E.. E. L., L. Z., A.. K. G., G. R.,H. H. , E. H., Y. O., E.. J. L. a oboznámil sa s prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa povereného zamestnanca odporcu, a tiež vykonal listinné dôkazy, ktoré doložili do spisu účastníci a to : žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 28.2.2012 z čl.7-10 vrátane podacieho lístka z čl. 11, obžaloba z 10.3.2009 z čl.12-13, uznesenie z 26.4.2007 z čl.14, uznesenie zo dňa 8.7.2009 z čl.15-16, rozsudok OS Zvolen zo dňa 21.4.2009 z čl.17-18, uznesenie zo dňa 10.3.2009 z čl.19-20, uznesenie zo dňa 26.10.2007 z čl.21, uznesenie zo dňa 30.4.2007 z čl. 22, zmluva o kooperácii a poskytovaní služieb zo dňa 2.1.2006 z čl.24, prehlásenie spoločnosti EXCELLENT CD s.r.o. zo dňa 2.10.2009 z čl.25, prehlásenie spoločnosti ZV-AUTO s.r.o. bez dátumu z čl.26, lekárska správa zo dňa 30.9.2009 MUDr. Kováčová z čl.27, lekárska správa zo dňa 30.9.2009 MUDr. Kováčová z čl.28,

vyúčtovanie trov obhajoby zo dňa 8.7.2009 JUDr. Pavla Barčíka z čl.29 vrátane faktúry vystavenej na sumu 347,68 € z čl. 30 vrátane príjmového pokladničného dokladu č.P/23 zo dňa 9.7.2009 z čl.31, vyúčtovanie trov obhajoby obvineného H. H. zo dňa 28.5.2007, Y. O. z čl.32 vrátane príjmových pokladničných dokladov č.43/07 zo dňa 28.5.2007 a pokladničného dokladu č.42/07 zo dňa 28.5.2007 z čl.33, proforma faktúra č.29080004 kde ako dodávateľ je uvedený JUDr. Jozef Brázdil z čl.34 vrátane príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.8.2007 z čl.35 a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18.3.2009, oznámenie MS SR zo dňa 22.10.2012 z čl.60, príjmový pokladničný doklad č.90 zo dňa 20.6.2007 vystavený JUDr. Jozefom Brázdilom z čl.78, vyhlásenie Vladimíra Flídera zo dňa 19.11.2012, sobášny list zo dňa 11.12.2006 z čl. 99, znalecký posudok č.35/2010 znalca Ing. Zdenka Oravca str.1-9 z čl.102-103, osvedčenie o evidencii časť II (technický preukaz na vozidlo ev. č. ZV 219 AV z čl. 101, splátkový kalendár zo dňa 24.11.2005 z čl. 112-114, zmluva o poskytnutí úveru č.1573/2005 z čl.115-117, všeobecné podmienky VÚB a.s. z čl.118, záložná zmluva zo dňa 30.11.2006 z čl. 120-124, výpis z LV č.XXXX, k.ú. H. B. Č..XXX, vyjadrenie Ing. Ivana Šályho zo dňa 28.11.2012 z čl. 126, výpis zo zdravotnej dokumentácie zo dňa 27.11.2012 MUDr. Kováčová z čl. 128 a 129, potvrdenie MUDr. Leckej z čl. 130, potvrdenie o predvedení klienta Ústav na výkon väzby B.Bystrica zo dňa 30.11.2012 z čl.136-137, výpis zo zdravotnej dokumentácie H. H. zo dňa 3.12.2012 Ústav na výkon väzby MUDr. Eva Murinová, výňatok tlačoviny zo dňa 9.5.2007 MY NV Žurnál z čl.142, prepúšťacia správa zo dňa 21.7.2011 z čl.203-205, lekárske správy MUDr. Ivety Tuhárskej, infektologičky z čl.206, lekárska správa MUDr. Martina Ábelovského chirurga z čl.207, lekárska správa MUDr. Petra Mečiara zo dňa 22.7.2011 z čl.208, internetový článok z webovej stránky www.zdravie.sk <<http://www.zdravie.sk>> týkajúci sa problematiky intepiga z čl.209-212, internetový článok z webovej stránky www.medifera.sk <<http://www.medifera.sk>> týkajúci sa únavového syndrómu z čl.230-231, článok Aleny Šujanovej a Daniely Ogurčákovej o chronickom únavovom syndróme z čl.232-234, internetový článok z webovej stránky sot.poist.sk, chronický únavový syndróm z čl.235-238, zápisnice o výsluchu svedkov zo dňa 27.9.2007 E. B., G. O., J. D., A.. H. Ž., G. H. z čl.247-259, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu 11C 105/2010 najmä medzitýmny rozsudok OS Zvolen zo dňa 12.11.2010 sp.zn. 11C 105/2010-95 a rozsudok OS Zvolen zo dňa 25.2.2011 sp.zn. 11C 105/2010-114, s obsahom pripojeného spisu 0Tp/175/2007, najmä návrh na vzatie do väzby zo dňa 28.4.2007, uznesenie sudcu pre prípravné konanie OS Zvolen zo dňa 30.4.2007 o vzatí do väzby sp.zn. 0Tp 175/07, uznesenie KS v B.Bystrici zo dňa 25.5.2007 sp.zn.5Tpo/59/2007, uznesenie OS prokuratúry Zvolen zo dňa 26.10.2007 o prepustení obvineného z väzby na slobodu, s obsahom pripojeného spisu 5T 35/2009 OS Zvolen najmä obžaloba Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 10.3.2009, uznesenie OR PZ Zvolen zo dňa 26.4.2007 o stíhaní H. H. ako obvineného z prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla, uznesenie OR PZ Zvolen zo dňa 27.4.2007 o stíhaní H. H. ako obvineného za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pričom zistil tento skutkový stav:

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a rozhodnutím o väzbe zo dňa 28.2.2012 súd zistil, že toto adresoval navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne MS SR, keď z pripojeného podacieho lístka vyplýva, že táto poštová zásielka bola prijatá na prepravu dňa 29.2.2012, a v tejto žiadosti sú uvedené zhodné tvrdenia a skutočnosti uvádzané navrhovateľom v žalobnom návrhu.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 10.3.2009, sp.zn. 3Pv 953/06-104 súd zistil, že táto bola na tunajší súd doručená dňa 10.3.2009, obžaloba bola podaná na obvineného H. H., nar.XX.XX.XXXX, pretože v presne nezistenom období od 4.1.2006 do 7.4.2006 vo Zvolene použil konštrukčný diel s vyrazeným identifikačným číslom-VIN číslom z osobného motorového vozidla značky Škoda Felícia EEF 413/VIN, karosérie TMBEFF 413S0099637 s prideleným ev. číslom ZV 755 AZ, ktorý pripevnil s varovými spojmi do karosérie osobného motorové vozidla značky Škoda Felícia EEF 413 pôvodný VIN karosérie TMBEFF 614S7107605, ktorej majiteľ J. F. doviezol na náhradné diely z Francúzska, teda použil ako pravé identifikačné číslo iného motorového vozidla, pričom čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty, čím spáchal prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa §220 ods.2 písm.b) Tr.zákona.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, ÚJKP zo dňa 26.4.2007, ČVS: ORP-1011/0EK-ZV-2006 súd zistil, že ním podľa § 206 ods.1 Tr.poriadku začal stíhať Milana Michela,nar.12.12.1981 ako obvineného z prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zákona.

Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8.7.2009 sp.zn. 3To 169/2009 súd zistil, že podľa § 319 Tr.poriadku bolo odvolanie Okresného prokurátora vo Zvolene proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 5To 35/2009 zo dňa 21.4.2009 zamietnuté. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 21.4.2009, sp.zn. 5T/35/09-1406, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení

s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/169/09 dňom 8.7.2009 súd zistil, že týmto rozhodnutím bol obžalovaný H. H., nar. 12.12.1981 podľa § 285 písm.c) Tr.poriadku oslobodený spod obžaloby pre prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods.1, 2 písm.b) Tr.zákona, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 10.3.2009, sp.zn.3Pv 953/06-106 súd zistil, že námestník Okresnej prokuratúry vo Zvolene v trestnej veci obvineného H. H. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm.b),ods.2 písm.b) Tr.zák. rozhodol, že podľa § 215 ods.1 písm.b) Tr.poriadku zastavuje trestné stíhanie vedené policajtom KR PZ ÚJKP Banská Bystrica pod ČVS: KRP-37/OVK-BB-07 proti obvinenému H. H., nar. XX.XX.XXXX, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 26.10.2007 sp.zn. 3Pv 953/06-65 súd zistil, že námestník Okresnej prokuratorky vo Zvolene v trestnej veci obvineného H. H. rozhodol podľa §79 ods.1 Tr.poriadku, že prepúšťa obvineného H. H., nar. XX.XX.XXXX z väzby ihneď na slobodu, pretože uplynula lehota väzby, a to dňa 26.10.2007 o 17:50 h.

Z uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 30.4.2007, sp.zn.0Tp 175/07 sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu vo Zvolene ohľadom návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry vo Zvolene na vzatie do väzby obvineného H. H. rozhodol podľa § 72 ods.2 Tr.poriadku z dôvodov § 71 ods.1 písm.b) a c) Tr.poriadku, že berie do väzby obvineného H. H., nar. 12.12.1981, stíhaného pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Tr.zákona a iné s tým, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica a začína dňom 26.4.2007 o 17:50 h. Podľa § 80 ods. 1 písm.b) Tr.poriadku súd písomný sľub obvineného o nahradenie väzby neprijal.

Zo zmluvy o kooperácii a poskytovaní služieb zo dňa 2.1.2006 súd zistil, že bola uzavretá medzi A.. A. Š. -I.S.A., IČO: 33 289 140 ako objednávateľom a Milanom Michelom-M.M.Autoservis, IČO: 40 238 474 ako poskytovateľom, keď predmetom tejto zmluvy bola úprava práv a povinností zmluvných strán pri poskytovaní služieb -karosárske práce vozidiel zn. SUZUKI. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

Z prehlásenia spoločnosti EXCELLENT CD s.r.o., IČO: 36 017 671 zo dňa 2.10.2009 súd zistil, že týmto prehlásili, že s podnikateľom H. H., nar.XX.XX.XXXX, IČO: 40 238 474 mali uzatvorenú zmluvu o spolupráci, na základe ktorej vykonával p. H. vo svojom autoservise pre ich spoločnosť práce-pravidelný servis ich motorových vozidiel. Túto zmluvu ukončili v 2.polovici roku 2007.

Z prehlásenia spoločnosti ZV-Auto, s.r.o., IČO: 36 643 009 bez uvedeného dátumu súd zistil, že týmto prehlásili, že s podnikateľom H.C. H., nar. XX.XX.XXXX, IČO: 40 238 474 mali uzatvorenú písomnú zmluvu o spolupráci, na základe ktorej vykonával p. H. vo svojom autoklapiarskom servise pre ich spoločnosť autoklapiarske práce. Túto zmluvu ukončili v 2.polovici roku 2007.

Z lekárskej správy MUDr. Edity Kováčovej dermatobenerológa zo dňa 30.9.2009 súd zistil, že sa týka navrhovateľa, jedná sa o výpis zo zdravotnej dokumentácie z tohoto dátumu-dekurz zo dňa 12.11.2007, z ktorého vyplýva, že pred mesiacom bol liečený pre infekciu na tvári, teraz 5.deň recidíva, na celej tvári rozsev typických lézií, už početné krusty, bola uvedená medikácia.

Z lekárskej správy zo dňa 30.9.2009, výpis zo zdravotnej dokumentácie na žiadosť pacientky-dekurz zo dňa 17.12.2007, jedná sa o správu MUDr. Edity Kováčovej, dermatovenerológa, z ktorej súd zistil, že sa týka E. H., nar. XX.X.XXXX, v ktorej je uvedené, že manžel bol liečený pre impetigo tváre, teraz už ložiská aj na tvári, diagnóza impetigo. Fén.l.sim bola uvedená medikácia. Dekurz zo dňa 14.1.2008, od včera rána opäť vytvorené viacpočetné hnisavé ložiská na brade, pred mesiacom preliečené impetigo v inej lokalizácii, bola uvedená medikácia.

Z vyúčtovania trov obhajoby v súdnom konaní zo dňa 18.7.2009 súd zistil, že toto vypracoval advokát JUDr. Pavel Barčík, bolo adresované navrhovateľovi, v ktorom je uvedené, že mu bolo zaslané vyúčtovanie trov obhajoby ex offo, ktoré vykonal ako jeho obhajca v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 3T/35/2009, požiadal aby trovy obhajoby v celkovej sume 347,68 € boli zaslané na jeho účet v lehote 5 dní alebo uhradené v hotovosti do pokladne v sídle jeho advokátskej kancelárie. Z priloženej faktúry odmeny a výdavkov za advokátske úkony zo dňa 8.7.2009 súd zistil, že ako adresát je tu uvedený navrhovateľ, ako vec je uvedené trovy obhajoby podľa § 220 ods. 1 a 2 Tr.zák., konkrétne úkon zo 16.3.2009- prevzatie a príprava obhajoby 14.4.2009, stanovisko k obžalobe OP Zvolen 21.4.2009, zast. na pojednávaní OS Zvolen 12.6.2009, písomné vyjadrenie k dôvodom odvolania OP Zvolen, 8.7.2009 zastúpenie na pojednávaní Krajský súd Banská Bystrica, každý vo výške 57,95 €, 5x režijný paušál po 6,95 €, náhrada za premeškaný čas dňa 8.7.2009 2 polhodiny 23,18 €.

Z príjmového pokladničného dokladu č.nečitateľné zo dňa 9.7.2009 súd zistil,že ako príjemca je tu uvedený JUDr. Pavel Barčík, advokát, prijaté od H. H., nar. 12.12.1981, suma 348 €. Účel trovy obhajoby na Okresnom súde Zvolen, č.k. 5T 35/2009.

Z vyúčtovania trov obhajoby obvineného H. H. zo dňa 28.5.2007 súd zistil, že tento doklad bol spísaný Vladimírom Flíderom, advokátom a bol adresovaný E. H. na adresu E..D. XXXX/XX, v ktorom je uvedené, že ako obhajca obvineného H. H., nar.12.12.1981, t.č. vo väzbe predložil vyúčtovanie trov obhajoby, kde jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 2.228 SR, režijný paušál 178 Sk, náhrada za stratu času za každú začatú polhodinu 297 Sk s tým, že sú uvedené úkony právnej služby 26.4.2007- príprava a prevzatie obhajoby vrátane porady, výsluch podozrivého 27.4.2007 právna porada, výsluch obvineného dňa 28.4.2007 právna porada, výsluch obvineného, 30.4.2007 výsluch obvineného pred sudcom, za každý z týchto úkonov je uvedená suma 2.406 Sk, 2.5.2007 štúdium spisov nad 2 hodiny suma 4.634 Sk, 3.5.2007 sťažnosť proti väzbe, 1.292 Sk, 9.5.2007 právna porada vo väznici, 17.5.2007 právna porada vo väznici, 23.5.2007 právna porada vo väznici, každý z týchto úkonov vo výške 3000 Sk, 5x právna porada (Almáda , Stráže, Metro atď.) 12.030 Sk spolu 43.798 Sk s tým, že mu bola zaplatená záloha na obhajobu jej manžela vo výške 30.000 Sk a teda žiadal o doplatenie trov obhajoby jej manžela vo výške 13.798 Sk.

Z príjmového pokladničného dokladu č.42/07 zo dňa 28.5.2007 kde ako príjemca je uvedená advokátska kancelária Mgr.Vladimír Flíder a JUDr. Ľubica Flíderová, prijaté od E. H. suma 30.000 Sk, ako účel je uvedené ZV 29/07-VF záloha na obhajobu M.Michela. Z príjmového pokladničného dokladu č.43/07 zo dňa 28.5.2007 súd zistil, že ako príjemca je tu uvedený advokátska kancelária Mgr. Vladimír Flíder a JUDr. Ľubica Flíderová, prijaté od L. Z., B., suma 13.798 Sk, účel ZV 29/07-VF-trovy obhajoby. Z proforma faktúry č.290800004 zo dňa 17.3.2009 súd zistil, že ako dodávateľ je tu uvedený JUDr. Jozef Brázdil, ako odberateľ navrhovateľ, dátum splatnosti 31.3.2009 označenie dodávky - účtujeme Vám právne služby, trovy obhajoby podľa § 233/1b, ods.2b Tr.zák. podľa vyhlášky 655/04 advokátskej tarify s tým, že sú tu rozpísané jednotlivé úkony s uvedením dátumov, kedy mali byť vykonané, pričom faktúra je vystavená na celkovú sumu 2.049,41 €, v závere faktúry je uvedené, že boli zaplatené dve zálohy dňa 20.6.2007 15.000 Sk a 27.8.2007 15.000 Sk, teda celkove 2.049,41 € = 61.740,53 Sk -30.000 Sk = 31.740 Sk, tj. 1.053,57 € ako doplatok.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.8.2007 súd zistil, že ako príjemca je tu uvedený JUDr. Jozef Brázdil, advokát, prijaté od E. H., B. suma 15.000 Sk, účel na trovy obhajoby. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18.3.2009 súd zistil, že ako príjemca je tu uvedený JUDr. Jozef Brázdil, advokát, prijaté od H. H., B., suma 700 €, účel čiastočne nečitateľný, čitateľná časť na trovy.

Z oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 22.10.2012 súd zistil, že týmto oznámili tunajšiemu súdu, že žiadosť o predbežné prerokovanie v právnej veci navrhovateľa bola doručená na MS SR dňa 1.3.2012 s tým, že ešte pred uplynutím lehoty 6 mesiacov na predbežné prerokovanie nároku, po ktorej sa poškodený môže domáhať na súde práva bola MS SR doručená na vyjadrenie žaloba zo dňa 29.6.2012. Vzhľadom k tomu k ukončeniu predbežného prerokovania nedošlo a vyjadrenie MS SR k žiadosťou uplatneného nároku je obsiahnuté v ich vyjadrení k žalobe zo dňa 22.10.2012.

Z príjmového pokladničného dokladu č.90 zo dňa 20.6.2007 súd zistil, že ako príjemca je uvedený JUDr. Jozef Brázdil, advokát, prijaté bolo od H. H., B. suma 15.000 Sk, účel ZV-57/07-na trovy.

Z vyhlásenia advokáta pre účely súdneho konania vedeného pred OS Zvolen, č.k. 9C 45/2012 zo dňa 19.11.2012 súd zistil, že sa jedná o vyjadrenie Y. O., advokáta, v ktorom okrem iného uviedol, že v roku 2007 bol obhajcom H. H., ktorý bol trestne stíhaný pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm.b) ods.2 písm.b) Tr.zák. a túto trestnú vec viedol pod sp.zn. ZV-29/07-VF, keď dňa 28.5.2007 požiadal manželku klienta o zloženie zálohy vo výške 30.000 Sk na trovy obhajoby jej manžela v uvedenej trestnej veci z dôvodu, že klient sa nachádzal vo výkone väzby. Manželka klienta mu zálohu osobne vyplatila dňa 28.5.2007, o čom svedčí príjmový pokladničný doklad z tohoto dátumu. Trovy obhajoby ku dňu 28.5.2007 na požiadanie manželky vyúčtoval a predložil, keď ju zároveň aj požiadal o doplatenie trov obhajoby vo výške 13.798 Sk, ktorá následne prisľúbila, že peniaze v ten istý deň prinesie v hotovosti a v uvedený deň prišiel L. Z., ktorý v mene manželky klienta uhradil zvyšnú časť trov obhajoby, o čom bol vydaný pokladničný doklad na meno osoby, ktorá platbu fyzicky vykonala, hoci účelom platby boli trovy obhajoby H. H.. Originál týchto účtovných dokladov tvorí súčasť účtovníctva, advokáta a preto ich nebol ochotný zapožičať Mgr. Oktavcovej pre účely súdneho konania.

Zo sobášneho listu zo dňa 11.12.2006 súd zistil, že v knihe manželstiev Matričného úradu obce Víglaš, vo zväzku 3, ročník 2006 na str.15 pod poradovým číslom 5 je zapísané uzavretie manželstva medzi H. H., nar.XX.XX.XXXX a E. H., nar. XX.X.XXXX dňa 9.12.2006 s tým, že dohoda snúbencov o priezvisku bola H.-H..

Z výňatku znaleckého posudku č.35/2010 znalca Ing. Zdenka Oravca kde ako zadávateľ je uvedený H. H. vo veci výpočtu hodnoty vozidla Škoda Fábria, ev.č. vozidla ZV-219AV zo dňa 13.5.2010 súd zistil, že všeobecná hodnota vozidla Škoda Fábria, ev.č. ZV-219 AV predstavovala ku dňu 26.4.2007 čiastku 6.259 €.

Z osvedčenia o evidencií -časť II (technický preukaz) súd zistil, že sa jedná o vozidlo z ev. č. ZV 219AV, vlastník vozidla M.M.Autoservis, IČO: 00 402 38474 s tým, že ide o osobné vozidlo Škoda Fábria.

Zo splátkového kalendára zo dňa 24.11.2005 súd zistil, že sa jedná o splátkový kalendár v zmysle úverovej zmluvy č.001/049781/05-001, v zmysle ktorého bol poskytnutý hypotekárny úver, jedná sa o tlačivo s fy VÚB banka a tento splátkový kalendár bol adresovaný Milanovi Michelovi-M.M.Autoservis, v ktorom sú uvedené splátky v počte 179, dátum prvej splátky 20.5.2005, dátum poslednej splátky 20.3.2020 s tým, že výška splátky od splátky 8 po splátku 178 je uvedená vo výške 19.195 Sk. Zvyšné splátky sú v nižšej výške.

Zo zmluvy o poskytnutí úveru č.1573/2005 zo dňa 17.3.2005 súd zistil, že bola uzavretá medzi VÚB a.s. ako veriteľom, obchodné meno Milan Michel, M.M.Autoservis, IČO: 40238474, keď predmetom zmluvy bolo poskytnutie hypotekárneho úveru s tým, že výška úveru bola 1.800.000 Sk. Účel poskytnutia úveru na investičné potreby-účelový úver, kúpa objektu a pozemku určeného na podnikanie a jeho rekonštrukciu. Doba splatnosti úveru 180 mesiacov, objekt úveru obec Zvolen, k.ú. H.. V záverečných ustanoveniach je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky banky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve, pričom boli doložené obchodné podmienky VÚB a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov pre podnikateľské subjekty.

Zo záložnej zmluvy zo dňa 30.11.2006 súd zistil, že bola uzavretá medzi Wüstenrot, stavebná sporiteľňa a.s., IČO: 31351026 ako záložným veriteľom a H. H., nar. XX.XX.XXXX ako záložcom, keď predmetom tejto zmluvy bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie pohľadávky s príslušenstvom vrátane zmluvnej pokuty z úverovej zmluvy č.1 k zmluve o Stavebnom sporení č.25672356 uzatvorenej medzi záložným veriteľom a H. H., nar. XX.XX.XXXX s tým, že záložné právo sa zriaďuje na nehnuteľný majetok záložcu byt č.X, na ul. E..D., vchod XX, t.č. X ,súp. číslo XXXX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v obci Zvolen.

Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. H. súd zistil, že v časti A: majetková podstata je okrem iného uvedená stavba, budova so súp. číslom XXXX postavená na parcele Z. a parcelné č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX kde ako vlastník týchto nehnuteľností je uvedený Michel Milan-M.M. Autoservis v 1/1-ine, jedná sa o výpis zo dňa 28.11.2012.

Z vyjadrenia Ing. Ivana Šályho-I.S.A., IČO: 33 289 140, živnostníka a zároveň spoločníka a konateľa fy ZV-Auto s.r.o., IČO: 366 43009 zo dňa 28.11.2012 súd zistil, že dotýčny vyhlásil, že s podnikateľským subjektom Milanom Michelom, M.M.Autoservis Zvolen, IČO: 40 238 474, na základe zmluvy o kooperácii zo dňa 2.1.2006 obchodne spolupracoval. Zmluvnú spoluprácu oficiálne ukončil potom, čo sa H. H. vrátil z výkonu väzby v roku 2007, ale nakoľko za toto obdobie, ktoré bol vo väzbe nemohol reálne využívať jeho služby, ktoré pravidelne potreboval mať zabezpečené, fakticky spolupráca skončila už jeho vzatím do väzby, keď si musel nájsť nového dodávateľa na autokarosárske práce. Nikdy potom už neobnovil ani nechcel obnoviť zmluvnú spoluprácu s touto firmou lebo mal nového stabilného dodávateľa, nechcel s obnovením spolupráce riskovať opätovné ukončenie pre takýto dôvod. Mal už potom určité pochybnosti o serióznosti majiteľa firmy. Z obdobných dôvodov ukončil spoluprácu aj vo vzťahu k firme ZV-Auto s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom.

Z potvrdenia MUDr. Zuzany Leckej-psychiatra súd zistil, že H. H., nar. XX.XX.XXXX bol v jej psychiatrickej starostlivosti od 13.10.2011 do 25.4.2012, potvrdenie bolo vydané na žiadosť menovaného. Z potvrdení o predvedení klienta zo dňa 30.11.2012 Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica súd zistil, že pokiaľ ide o H. H., nar. XX.XX.XXXX bol tento predvedený dňa 9.5.2007, 17.5.2007 a 23.5.2007 k obhajcovi Y. O. a v dňoch 31.5.2007, 6.6.2007, 21.6.2007, 26.6.2007, 13.8.2007, 31.8.2007, 18.9.2007 a 2.10.2007 k obhajcovi Jozefovi Brázdilovi.

Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa H. H., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 3.12.2012 MUDr. Evy Murínovej, vedúceho lekára zdravotníckeho zariadenia Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici súd zistil, že dotýčny absolvoval pri nástupe do výkonu väzby vstupnú lekársku prehliadku dňa 2.5.2007, ďalšia návšteva v ambulancii praktického lekára bola 17.9.2007 pre bolesti v pravom chodidle, následne ordinované laboratórne vyšetrenie v krvi bolo s výsledkami v norme. Dňa 24.9.2007 pri kontrolnom vyšetrení bol stav zlepšený, predpísané boli lokálne pôsobiace lieky od zápalu a bolesti. 10.10. bol pacient vyšetrený pre vyrážky na tvári, bol odoslaný na kožné vyšetrenie, ktoré absolvoval na druhý deň v Novamed v Banskej Bystrici. Po ordinovanej liečbe bol stav o týždeň hodnotený ako zlepšený, dermatovenerológ odporúčal liečbu dobrať. Okrem týchto vyšetrení bola ešte dňa 18.10.2007 vykonaná vstupná stomatologická prehliadka a dňa 7.5.2007 röntgenový snímok pľúc.

Z výňatku tlačoviny MY NV Žurnál zo dňa 9.5.2007 súd zistil, že sa tu nachádza článok pod názvom Polícia rozbila gang autičkárov, z ktorého vyplýva, že polícia zasiahla proti skupine autičkárov v okresoch Zvolen a Žiar nad Hronom, akcia prebiehala 26.4., urobila jednu domovú prehliadku a 2 prehliadky

nebytových priestorov, pri ktorých zaistila 25 áut a náhradné dielce a súčiastky, ktoré pravdepodobne pochádzajú z ukradnutých vozidiel. Zadržaný bol 25-ročný H..H.. zo B., ktorého vyšetrovateľ obvinil z legalizácie príjmu z trestnej činnosti a z falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov v motorovom vozidle. Sudca okresného súdu ho 30.4. vzal do väzby, hrozí mu trest odňatia slobody 3 až 8 rokov. Podľa policajného prezidenta počet zaistených áut, súčiastok ale aj osôb ešte nie je definitívny.

Z prepúšťacej správy týkajúcej sa H. H. zo dňa 21.7.2011 súd zistil, že sa jedná o prepúšťaciu správu Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Banskej Bystrici, interná klinika ženy, časť prijatia do nemocnice 19.7.2011, dátum prepustenia 21.7.2011, ako prijímacia diagnóza je uvedené Synkopa a kolaps, prepúšťacia diagnóza R 55-Synkopa a kolaps, diagnostický záver prekolapsové stavy s vegetatívnou symptomatológiou a hyperventiláciu v úvode tinitus auris bez poruchy sluchu, únavový syndróm. Odporúčania bez liečby, pri ťažkostiach sa snažiť dýchať pokojne, ev. pri trpnutí, či kŕčoch skúšať dýchať do sáčka, obj,echo ekg a ergometriu, doplniť kontrolné orl vyšetrenia podľa odporúčania z orl konzília.

Z lekárskej správy MUDr. Ivety Tuhárskej infektologičky súd zistil, že sa jedná o správy zo dňa 28.6.2010 a 13.7.2010, ako záver je uvedené únavový syndróm.

Z lekárskej správy MUDr. Martina Ábelovského chirurga, súd zistil, že sa týka navrhovateľa, ako záver je uvedená HP pozitívna astrongastritída a doporučená je medikamentózna liečba, ktorá je tam konkrétne uvedená.

Z lekárskej správy MUDr. Petra Mečiara kardiológa zo dňa 22.7.2011 súd zistil, že sa týka navrhovateľa, obj.kardióp.kom.ausk, nález v norme DK bez op.,tk.120/80.

Z internetového článku z webovej stránky www.zdravie.sk <<http://www.zdravie.sk>> týkajúce sa problematiky impetiga súd zistil, že impetigo je infekčné ochorenie kože, ktoré je vysoko nakažlivé. Impetigo sa začína vznikom asymetrických začervenalých plôch na tvári. Na nich vznikajú pľuzgiere, ktoré praskajú a na ich mieste sa objavujú praskliny, tzv. erózie, ktoré sa neskôr prekrývajú chrastami. Hojenie týchto poškodení kože prebehne bez následkov, bez jaziev. Ako príčiny vzniku impetiga je uvedené pri poškodení kože sa variera poruší a umožní vstup baktériám, možnosti poškodenia kože sú rôzne od porezania škrabnutia, či inej traumy až po pohrýznutie, či bodnutie zvieraťom, hmyzom alebo človekom. Impetigo sa vyskytuje najmä u detí, ale postihuje i dospelých, často v podobe malých epidémii v detských kolektívnych zariadeniach alebo v rodinách, najmä počas letných mesiacov. Predispozičnými faktormi sú vyššia teplota a vlhkosť ovzdušia, maličké poranenie kože a nedostatočná osobná hygiena. Zdroj nákazy môže byť chorý so stafylokokovou alebo streptokokovou infekciou kože alebo slizníc, infekcia sa môže preniesť priamym kontaktom s chorým človekom, alebo nepriamo prostredníctvom šiat a uterákov. Časté je aj autoinokulácia, kedy sa pacient sám nakazí dotykoch chorých častí tela a prenesie infekciu na zdravú časť. Ďalej je uvedená diagnostika a liečba impetiga, resp. prevencia impetiga a komplikácie.

Z internetového článku z webovej stránky www.medifera.sk <<http://www.medifera.sk>> týkajúci sa únavového syndrómu z článku Aleny Šujanovej a Daniely Ogurčákovej z ambulancie pre liečbu chronickej bolesti v Košiciach o chronickom únavovom syndróme a z internetového článku z webovej stránky soud.poist.sk, chronický únavový syndróm súd zistil, že príčina chronickej únavy nie je celkom jasná, predpokladá sa kombinácia viacerých príčin-chronická vírusová infekcia, porucha bunkovej a protilátkovej imunity a oslabenie organizmu pôsobením dlhotrvajúceho stresu. Tiež je uvedené, že medzi najpravdepodobnejšie mechanizmy vzniku chronického únavového syndrómu patrí infekčný pôvod, komplexná imunitná porucha a stres. Na rozdiel od infekcie tento nemá žiadnu jasnú príčinu. Ďalej je uvedené, že chronický únavový syndróm vznikne obvykle u jedincov s vrodenu vnímavosťou, niekedy po prekonaní infekcie a zo spolupôsobenia akútneho alebo dlhšiu dobu pôsobiaceho stresu.

Zo zápisníc o výsluchu svedkov zo dňa 27.9.2007, konkrétne E. B., G. O., J. D. a G. H. súd zistil, že obhajca JUDr. Brázdil bol prítomný pri výsluchu E. B., G. O., J. D.. Pri výsluchu A. H. Ž. a G. H. prítomný nebol.

Z pripojeného spisu 11C 105/2010 tunajšieho súdu súd zistil, že vo veci bolo rozhodnuté medzi tým rozsudkom zo dňa 12.11.2010, sp.zn.11C 105/2010-95, v právnej veci navrhovateľa H. H., nar.XX.XX.XXXX proti odporcovi Slovenská republika-Ministerstvo vnútra SR o zaplatenie 3.552€ s prísl. tak, že základ žalovaného nároku navrhovateľa je daný. Predmetom konania bol nárok navrhovateľa na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť na osobnom motorovom vozidle zn.Škoda Fábria, ev.č. ZV 219AV, ktoré bolo zadržané orgánmi PZ SR pri prehliadke iných priestorov objektu Autoservisu v roku 2007. Z odôvodnenia vyplýva, že uskutočneným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľovi bola spôsobená škoda, ktorou je rozdiel hodnoty motorového vozidla v čase jeho zadržania a v čase jeho vydania, keď ku škode došlo jednoznačne nesprávnym garážovaním -uskladnením motorového vozidla a teda odporca za spôsobenú škodu zodpovedá. Dňa 25.2.2011 bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom

tunajšieho súdu sp.zn. 11C 105/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2011, a ktorým bolo rozhodnuté, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 3.552 € s 9% úrokom z omeškania ročne od 25.6.2010 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohoto rozsudku.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu OTp/175/2007 súd zistil okrem iného, že dňa 28.4.2007 Okresná prokuratúra Zvolen podala návrh na vzatie do väzby na tunajší súd sp.zn.3Pv 953/09-13 a to na vzatie obvineného H. H., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Tr.zák. z dôvodov uvedených v § 71 ods.1 písm.b) a c) Tr.poriadku, pretože zistené skutočnosti odôvodňujú obavu, že bude pôsobiť na svedkov alebo inak maľovať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie a súčasne bude pokračovať v trestnej činnosti. V spise sa nachádza aj sťažnosť obvineného H. H., nar. XX.XX.XXXX proti uzneseniu Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 30.4.2007, sp.zn.OTp 175/07 o vzatí do väzby. Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.5.2007 sp.zn.5Tpo 59/07 súd zistil, že sťažnosť obvineného H. H., nar. XX.XX.XXXX podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. bola zamietnutá. V spise sa nachádza aj žiadosť obvineného H. H. zo dňa 9.7.2007, na prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods.3 Tr.por., o ktorej bolo rozhodnuté Okresným súdom vo Zvolene dňa 26.7.2007, sp.zn. OTp 175/07-363 tak, že táto žiadosť obvineného H. H., nar. Z.Z.XXXX o prepustenie z väzby na slobodu podaná prostredníctvom jeho obhajcu bola zamietnutá. V spise sa tiež nachádza sťažnosť obvineného H. H., nar. XX.XX.XXXX podľa ustanovenia § 83 Tr.por. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 26.7.2007, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu zo dňa 14.8.2007, sp.zn.5Tpo 99/07 tak, že sťažnosť obvineného H. H. zo dňa 14.8.2007 bola podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. zamietnutá.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn.5T 35/2009 súd okrem iného zistil, že z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, ÚJKP PZ zo dňa 27.4.2007 ČVS: ORP-333 OEK -ZV-2006 vyplýva, že týmto bolo začaté trestné stíhanie podľa § 206 ods.1 Tr.poriadku voči H. H., nar. XX.XX.XXXX ako obvineného za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm.b), ods.2 písm.b) Tr.zák.

Z výsluchu svedka JUDr. Jozefa Brázdila na pojednávaní súd zistil, že navrhovateľ bol jeho klientom, ktorého obhajoval v trestnej veci sp.zn. 5T/35/2009. Dotyčného obhajoval len v jednej trestnej veci. V čase, keď prevzal obhajobu bol navrhovateľ vo väzbe, navštívil ho jeho otec a teda obhajobu prevzal. Dohodli sa na zmluvnej odmene za prípravné konanie v sume 50.000 Sk, otec navrhovateľa zložil zálohu vo výške 15.000 Sk dňa 20.6.2007. Ďalšiu platbu zložila manželka E. H. XX.X.XXXX, tiež sumu 15.000 Sk. Zmluvná odmena bola dojednaná za prípravné konanie, keď navrhovateľa pustili z väzby prišiel za ním a vysvetlil mu, že ešte treba doplatiť sumu do čiastky 50.000, cítil akúsi nedôveru, chcel aby vyšpecifikoval jednotlivé úkony, načo vystavil on proforma faktúru, ktorá nie je daňovým dokladom. Na základe toho mu navrhovateľ doplatil ešte sumu 700 € dňa 18.3.2007. Z tejto proforma faktúry vyšlo, že by mu mal doplatiť ešte rozdiel, čo bolo vyše 10.000 Sk, keďže sa však dohodol na paušálnej odmene tak už potom nedoplácal nič. Na otázku zástupcu odporcu, či bola ním prevzatá obhajoba dňa 14.5.2007 tak ako je to uvedené proforma faktúre, svedok odpovedal, že ak je to tam tak uvedené, tak áno.

Zo svedeckej výpovede svedka L. Z. na pojednávaní súd zistil, že potom čo nahliadol do pokladničného dokladu na čl.33 vystaveného na sumu 13.798 Sk v prospech Mgr. Flídera uviedol, že túto sumu advokátovi platil, pričom finančné prostriedky mu na to poskytla terajšia manželka navrhovateľa. Nevedel sa vyjadriť, či už v tom čase manželmi boli. Peniaze si bol zobrat' v exekútorskej kancelárii na P. N.. Y. B. kde ona pracovala. Na otázku, či jeho osobne JUDr. Flíder v nejakej veci v roku 2007 zastupoval uviedol, že nie. Tiež uviedol, že navrhovateľ je jeho priateľ a v tom období manželka navrhovateľa trestné stíhanie zle znášala, a preto všetky záležitosti okolo zabezpečenia advokáta riešil on.

Z výsluchu svedka A. K. G. na pojednávaní súd zistil, že má vedomosť, že navrhovateľ bol trestne stíhaný, nevie s akým výsledkom bolo trestné stíhanie ukončené. Uviedol, že je spoluvlastníkom spoločnosti EXCELENT CD s.r.o. a zároveň je konateľom tejto spoločnosti. Firmu navrhovateľa používali ako servisnú spoločnosť pre ich automobily ich firmy ako aj automobily v jeho osobnom vlastníctve alebo jeho rodinných príslušníkov a spolupracovníkov. Bolo to asi od roku 2005 alebo 2004. Spolupráca funguje s navrhovateľom aj teraz. Z roku 2006-2007 mali asi 9 ks firemných áut plus súkromné autá, tak ako uvádzal vyššie. V roku 2007 sa rozšírilo po meste B., že H. má nejaké problémy so zákonom, že je zadržaný, videl v televízii kamerou zabratý jeho servis, že tam bola nejaká rázia, tým pádom nechcel aby meno ich fy bolo spájané s nejakou trestnou činnosťou, a tiež sa bál, aby ich auto nezobral niekto na nejaké preverovanie, tak okamžite odstúpil od spolupráce, bolo to niekedy koncom roku 2007. Spoluprácu s navrhovateľom obnovili až keď zistili, že zase je v servise činný. Bolo to na báze džentlmenskej dohody, navrhovateľ mu povedal, že to bol omyl, a že sa nemajú čoho obávať. V tom roku vyplatili servisu navrhovateľa asi 15.000 €, pričom išlo už o krízový rok, nemali už toľko pracovníkov ako predtým, ani toľko automobilov. V súčasnosti nemajú výlučnú spoluprácu len s navrhovateľom, ale je to asi 99% spolupráce. V období rokov 2005, 2006, 2007 bol objem zákaziek dávaných do M.M.Autoservisu

okolo 3000 € ročne. V tom čase sa však spolupráca iba rozbíhala a v tom čase mali spoluprácu aj s inými servismi. Svedok tiež uviedol, že podľa neho je navrhovateľ v súčasnosti lepší odborník ako pred 6 rokmi, keď začínal, profesne narástol, dáva mu opravovať aj auto, ktoré stojí 70.000 €, auto jeho manželky dcéry. Jeho subjektívna spokojnosť s ním je 100 %. Na záver svedok uviedol, že s odstupom času sa zle cíti, že kvázi kamaráta hodil cez palubu len preto, že o ňom niečo zlé počul.

Z výsluchu svedka G. R. na pojednávaní súd zistil, že s navrhovateľom sa pozná približne od 7. rokov. Vyrastali na jednom sídlisku. Od ranného detstva až po pubertu boli spolu vlastne každý deň, pozná dokonale prostredie, z ktorého pochádza. Nikdy nemali pred sebou tajnosti. Mali spoločné záujmy, ryby, motorky, psy. Svedok uviedol, že predtým ako bol vzatý navrhovateľ do väzby ho vnímal ako človeka, ktorý mal radosť zo života. Mali spoločný záujem o lietanie. To, že bol vzatý do väzby a začalo voči nemu trestné stíhanie bolo pre neho obrovské prekvapenie, ráno s autom išiel do jeho servisu, boli tam policajti, nepustili ho dnu, až následne na druhý alebo tretí deň sa dozvedel od rodiny navrhovateľa čo sa stalo. Boli k tomu potom ešte aj nejaké médiá. Po prepustení z väzby sa tváril, že je ostrý chlap, jeho záujem o lietanie už ale skôr nie je ako je. Navrhovateľ sa vždy snažil byť nad vecou, z ničoho si nič nerobiť. Vždy sa snažil mu pomôcť, teraz však na ňom vidno, že nevládze, je znechutený, stretne sa s ním maximálne na jeho narodeniny. Je to iné ako to bolo. Zrejme by nenavštevoval lekárov, keby mu niečo nebolo. Svedok uviedol, že ľudia, ktorí vedeli, že sú priatelia tak sa ho spytovali, čo spravil, vyvodzovali z toho závery, scenáre po krčmách o tom rozprávali v tom zmysle, že „našťastie, že som tam nešiel bohvie ako by mi auto spravil“ atď. Proste ľudia, ktorí ho poznali ho začali ohovárať.

Z výsluchu svedka H. H. na pojednávaní súd zistil, že navrhovateľ je jeho brat. Uviedol, že mal vedomosť o jeho trestnom stíhaní, aj o tom, že bol obvinenia zbavený. Uviedol, že ako bratia spolu vyrastali v čase, keď došlo k tomuto, tak už spolu nebývali v jednej domácnosti, ale súrodenecké vzťahy mali veľmi dobré. Pravidelne sa stretávali. Navrhovateľ je krsným otcom jeho detí, víkendy v podstate trávili každý týždeň spolu, takže ho ani nenapadlo, že by mohol byť v niečom takomto zapletený. Dozvedel sa o to od manželky navrhovateľa, zostal z toho v šoku. Po prepustení z väzby u navrhovateľa postrehol zmeny, keď predtým ho poznal ako človeka veselého, dokázali sa rozprávať celé hodiny, keď ho pustili, skoro celý víkend strávili spolu, rozprával, že tam neboli dobré podmienky, no v tom čase to vyzeralo, že to nie je až také vážne, ale s odstupom času podľa jeho názoru prišiel z väzby s podlomeným zdravím. Doniesol si stadiaľ kožné problémy. Čo sa týka psychiky, je to úplne iný človek. Aj pokiaľ ide o rodinné vzťahy už sa nestretávajú tak, ako predtým, keď mu zavola, vyzerá, že ho vždy niečo trápi, nie je zhovorčivý. Z rozprávania jeho manželky uviedol, že vie, že má vždy nejaké psychické alebo zdravotné problémy. Človek musí z neho informácie ťahať, mali spoločných známych a tí sa ho spytovali, že čo sa stalo. Uviedol, že od veľa ľudí cítil odstup, bolo to medializované v televízii aj v novinách. V tom čase sa ukázalo, kto je dobrý kamarát, mnoho ľudí sa otočilo chrbtom. Navrhovateľ má autoservis, keď ho vzali do väzby tak tento vzýval práznosťou. Mal úvery, ktoré bolo treba platiť a takéto informácie dobrému menu určite neprispievajú. Pokiaľ ide o medializáciu v televízii, upresnil svedok, že to bolo medializované ministrom vnútra, už si nepamätal kto ním v tom čase bol, následne po upozornení zástupkyne navrhovateľov uviedol, že to bol prezident policajného zboru, ktorý vystúpil v tej reportáži, že rozbili nejakú zločineckú skupinu vo Zvolene a v Žiari nad Hronom. Padli tam nejaké mená, nie priezviská. Aj v miestnych novinách asi v Žurnáli to tiež bolo uvedené, blízky ľudia ich rodine si to tiež prečítali, spojili si to a potom teda ako mohol v ich očiach vyzeráť. Uviedol, že najviac sa o tom hovorilo, keď sa to stalo, vtedy má vždy každú plnú hlavu informácií, rečí, keď to už ustálo, tak o tom dobrom sa už veľmi nerozprávalo. Bolo menej ľudí takých, čo sa potom spytovali na výsledky, to už v dnešnej dobe nikoho nezaujímalo. V očiach verejnosti u väčšiny ľudí zostal ako ten horší. V súčasnom období sa nikto predtým nevyjadroval takým spôsobom, že by navrhovateľ bol nejaký kriminálny živel, poukázal však nato, že je to už obdobie spreď 5 rokov a ľudia zabúdajú. On v priebehu súdneho konania o nevinne navrhovateľa nezapochyboval, ani nezmenil mienku na svojho brata v týchto súvislostiach.

Z výsluchu svedkyne E. H. na pojednávaní súd zistil, že je manželkou navrhovateľa, vie, že bol trestne stíhaný, aj to, že bol obvinenia zbavený. V čase začatia trestného stíhania už bola jeho manželkou, asi 4 mesiace predtým sa zobrali. Deň 26.4.2007 bol asi najhorší v jej živote. Ráno o 6.00 h. zvonili u nich dvaja policajti, povedali, že sa koná nejaká policajná akcia, má sa obliecť a ísť, až na jej námietku mu dovolili spraviť hygienu. Ona išla do práce, mala zlý pocit z toho, čo sa deje, snažila sa mu dovolať, ale telefón mal vypnutý. Od nejakých známych sa dozvedela, že ho dali do cely predbežného zaistenia. Volal s ňou právny zástupca Flíder, ktorý povedal, že v pondelok bude mať súd. Uviedla ďalej, že ona sa psychicky zrútila, raz bola u nejakého psychiatra, dal jej nejaké lieky, ďalšie návštevy neabsolvovala, bola bez peňazí. Zarobila minimum, bola rada, že zaplatila byt, stravovala sa u rodičov. Poznali sa 14 rokov, po prepustení z väzby bol utiahnutý, zmenil sa im sexuálny život, nakoľko prišiel z väzby, prekonal tam nejakú infekciu, ktorou nakazil aj ju, na intímnom mieste mal infekciu. V období pred vzatím do

väzby cvičil, chodil na paraglajding, po prepustení nemal na nič chuť, na žiadne aktivity nestretával sa s inými ľuďmi. Predtým chodievali k jeho bratovi na Y.Í., každý víkend, teraz idú len sem-tam, ich vzťahy sú trochu napäté. Navrhovateľ sa neteší zo života z ničoho, pričom majú dve maloleté deti, nedokáže sa usmiať, má problémy so spánkom, budí sa aj 6 krát za noc, cíti sa zle. Minulé leto začal odpadávať, búši mu srdce, chodí po lekároch, povedali mu však, že je úplne zdravý, že je to iba v hlave. Navrhovateľ obsahoval aj psychiatrickú liečbu. Uviedla ďalej, že v Žurnáli bolo uvedené meno navrhovateľa H. H., tiež tam bolo uvedené koľko rokov odňatia slobody mu hrozí a dôvod, pre ktorý ho stíhajú bolo to aj v nejakých televíznych novinách už nevedela uviesť na akom programe. Bolo tam tiež uvedené niečo podobné ako v novinách, bol tam záber na ich servis a nejaký diel z motorového vozidla z iného servisu. Uviedla, že všade na ňu pozerali ako keby bola zločincová žena, ukazovali na ňu prstom, jeho ohovárali a odčierňovali. Od známych sa mala dozvedieť, že spreneveril 8 mil., že je zločinec, basista, čo jej nepadlo dobre. Uviedla, že advokátovi Flíderovi, keď sa dohodli, že bude obhajovať jej manžela odevzdala 30.000 Sk a potom po vyúčtovaní čo urobil tam ostala ešte nejaká suma okolo 13.000 Sk a tie odevzdala p. Z., ktorý to bol za neho zaplatiť, pretože bola v práci a nemohla odísť. Boli to peniaze ešte zo svadby, čo si vytancovali na vykrúcanke. Tiež uviedla, že veľa ľudí ani nevie, že bol oslobodený iba blízky známy, ale takí ľudia, čo to možno počuli v tom čase, keď ho vzali do väzby si už spravili úsudok. Uviedla, že nevie presne uviesť, či ten pohľad okolia aj pretrváva dodnes, pretože sa veľmi s ľuďmi nestretáva, keďže je na materskej dovolenke. Pokiaľ ide o situáciu v oblasti finančnej uviedla, že sa vo vzťahu k podnikateľskej činnosti navrhovateľa nemajú zle, ale veľa ľudí, čo chodil do servisu pred vzatím do väzby už nechodia, možno má aj nových zákazníkov a možno ľudia, ktorí pochopili, že bol v tom nevinne, tak sa vrátia a dôverujú mu. Na záver uviedla, že z navrhovateľa je úplne iný človek, predtým sa o všetkom rozprávali, teraz je skúpy na slovo, majú dve malé deti, s ktorými by mali chodiť na výlety, ale nechodia lebo ma psychické stavy a depresie, niekedy príde na obed domov ľahnúť si, že nevládze, búši mu srdce, nebaví ho roba, ľudia, deti. Keďže však z ničoho musia žiť, je nútený robiť aj túto prácu, ktorá mu možno zobrala chuť do života.

Z výsluchu svedka Vladimíra Flídera na pojednávaní súd zistil, že bol splnomocneným obhajcom H. H., po skončení obhajoby vyúčtoval účtovným dokladom č.42/07 zo dňa 28.5.2007 zálohu na trovy obhajoby jeho manželke sumu 30.000 Sk a v ten istý deň účtovným dokladom č.43/07, tiež za obhajobu H. H. vyúčtoval sumu 13.798 Sk a tieto účtovné doklady boli pojaté do daňového priznania. Čiastka 13.798 Sk bola prijatá od L. Z., ktorý je kamarátom navrhovateľa a prišiel za neho vyplatiť trovy obhajoby. V tejto súvislosti poukázal na účel uvedený v príjmovom pokladničnom doklade ZV 29/07-VF. Uviedol, že navrhovateľa v iných právnych veciach nezastupoval. Čo sa týka porád s navrhovateľom v máji 2007 uviedol, že si celkom nepamätá čo bolo ich predmetom, ale zrejme boli zamerané na obhajobu a na zháňanie svedkov. Dotyčného nezastupoval do skončenia trestného konania s novým obhajcom nekomunikoval, možno tam chodila koncipientka JUDr. Brázdila, presne si nepamätal, či spolu o tom niečo hovorili.

Z výsluchu svedka JUDr. Pavla Barčíka na pojednávaní súd zistil, že H. H. zastupoval v trestnom konaní, asi do neho vstúpil po vznesení obžaloby. Predtým ho zastupoval JUDr. Flíder a JUDr. Brázdil. Nevedel už uviesť, či pri prevzatí už prevzal nejakú zálohu na trovy. Pána H. poznal už pred týmto zastupovaním, pretože pre neho robil nejaké úkony právnej pomoci v rámci jeho podnikateľskej činnosti, teda nie v rámci iného trestného konania. Z tohoto dôvodu uviedol, že skôr asi zálohu nebral. Vedel uviesť, že po skončení veci mu dal faktúru, kde boli špecifikované jednotlivé úkony trov obhajoby, teda rozpis úkonov právnej pomoci. Ak by v priebehu zastupovania bral nejaké finančné prostriedky tak by na to určite vystavil príslušný príjmový účtovný doklad. Pokiaľ si pamätal p. H. vyúčtované trovy platil v hotovosti. Interné číslo klientského spisu uviesť nevedel.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že celé to začalo ráno, keď ho polícia zobrala na kontrolu priestorov v jeho autoservise, čo trvalo asi pol dňa. V tom čase mu bola odopieraná osobná sloboda, nemohol sa pohybovať samostatne, všadiaľ s nim chodili policajti, boli kontrolované všetky motorové vozidlá nachádzajúce sa v objekte. Následne expertízou, ktorá trvala približne pol roka zistili, že sa tam nachádzajú aj vozidlá, ktoré mali pozmeňované výrobné čísla, resp. diely vozidiel, na ktorých boli zistené pozmeňované identifikačné znaky. 4 dni sa nachádzal v cele predbežného zadržania, potom bol vzatý do väzby. Kým bol ešte v servise, spýtovali sa ho ľudia o čo ide, bola to veľká akcia medializovaná, mal vytvorené predtým dobré meno, kvantum zákazníkov. Na otázku súdu, akým spôsobom sa dostali vozidlá, ktoré boli závadové do jeho priestorov uviedol, že konkrétne vozidlo, ktoré malo mať pozmeňované výrobné číslo karosérie si tam zákazník doniesol iba vysušiť. On nemal ako zistiť skutočnosti, že výrobné číslo je u vozidla pozmeňované, to sa zistilo až expertízou. On nemal vedomosť, že sa v jeho objekte nachádzajú vozidlá, resp. ich časti, ktoré môžu pochádzať z trestnej činnosti. Vo väzbe bol pol roka, keď bol vzatý do väzby nebol chorý, nemal žiadne kožné problémy, ani

iné choroby. Počas väzby dostal infekciu kože, v podstate ju mal po celom tele, hlavne na tvári. Bol na to aj vo väzbe liečený, dostával antibiotiká a nejaké masťe. Uviedol, že predpokladal, že sa jednalo o infekciu zo šatstva a hygieny, ktorá tam vlastne nebola žiadna, resp. iba najnevyhnutnejšia, oblečenie páchlo. Posúdil, že to bolo z toho, že každý týždeň mal veci iné po inom človeku. Infekciu doniesol aj domov, asi nebol dostatočne preliečený, následne infekciu dostala aj manželka. Keď bol prepustený z väzby, potom sa ešte liečil. Vo väzbe bol nespokojný so stravovaním, s prístupom k nemu, keď sa na neho dívali už ako na odsúdeného. Bol to pre neho veľmi emotívny zážitok, keď niekoľkokrát videl, keď išiel po chodbe ako niektorých tam oživujú. Bol v neustálom napätí aj s prihliadnutím na tých, ktorí boli s ním v jednej miestnosti, obával sa o život. Nemohol mať z návštevy, vyšetrovateľ ho tlačil do nejakého priznania. Nevedel k čomu by sa mal priznať, pretože si nebol vedomý spáchania trestnej činnosti. Bol zaskočený tým psychickým nátlakom, ktorý bol na neho vyvíjaný. Najväčší tlak prišiel, keď bol prepustený z väzby, keď sa človek stretol s rodinou, zistil, že nemá žiadnych kamarátov, všetci sa mu otočili chrbtom. Zákazníci, ktorí k nemu chodievali radi a pravidelne, tých už potom nikdy nevidel, začínal od znova. Ľudia s ním nechceli komunikovať, pozerali sa na neho ako na vraha. Darmo ho po nejakej dobe zbavili obvinenia, už sa to nedalo vrátiť späť, ani žiadnym odškodnením. Ľudia o ňom stále rozprávajú ako o nejakom basistovi. To, že človeka zbavia obvinenia už nikto nemedializuje, ani to už nikto ľuďom nevyhovorí. Manželka mu hovorila, že je iný človek, že sa zmenil, on myslí na to čo sa mu stalo, zle sa mu zaspáva, berie to ako krivdu voči svojej osobe, často sa budí so zážitkami, ktoré prežil vo väzbe. S odstupom času asi rok alebo pol roka potom, čo sa vrátil z väzby začal pociťovať chronickú únavu, chodil s tým aj k lekárom, nebolo mu nikdy vysvetlené z čoho to je, bolo to zvaľované na stravu, trvalo to možno 4 roky, vystupňovalo sa to až do kolapsu, 2 x s tým skončil v nemocnici, tretíkrát ho hospitalizovali v Roosveltovej nemocnici. V podstate mu nič nezistili, je zdravý človek, tieto zdravotné problémy si liečil aj prostredníctvom psychiatricky, užíval aj ňou predpísané lieky. Keď sa spýtoval, či to môže byť následkom väzby, povedala, že s odstupom času je to ťažko takto určiť.

Právna zástupkyňa navrhovateľa nad rámec svojich písomných vyjadrení na pojednávaniach k veci uviedla, že čo sa týka rozhodnutia o väzbe, zákon nevyžaduje, aby takéto rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť a rozhodujúcim pre posúdenie opodstatnenosti väzby je neskorší výsledok trestného konania, teda taký, keď meritórne rozhodnutie neodsúdi dotknutú osobu alebo právoplatne nevysloví vinu. Pokiaľ odporca namietal vo vyjadrení čo sa týka uznesení o vznesení obvinenia, že tieto neboli zrušené príslušným prokurátorom využijúc riadny opravný prostriedok, teda sťažnosť, uviedla, že pre toto súdne konanie je táto okolnosť bezvýznamná, pretože podľa ich názoru nemusí ísť o zrušenie rozhodnutia na základe riadneho oprávneho prostriedku, pretože zo systematického výkladu zákona vyplýva, že zastavenie trestného stíhania má rovnaké dôsledky ako zrušenie obvinenia pre nezákonnosť, ak k nemu došlo pretože predpoklad o spáchaní trestného činu sa nepotvrдил. Neposudzuje sa teda správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale rozhodujúci je výsledok tohoto konania. K námietke odporcu, že sa jedná o duplicitné trovy za prevzatie zastúpenia z dôvodu, že navrhovateľ mal postupne 3 obhajcov, uviedla, že poukázala na charakter trestnej činnosti, ktorou mala byť rozsiahla trestná činnosť, obvinený má právo na zmenu obhajcu a na povinnosť obhajcu poskytnúť mu náležitú právnu pomoc, načo potrebuje čas a priestor na oboznámenie sa so spisom. Taktiež uviedla, že právne porady medzi obhajcom a navrhovateľom považujú za účelné trovy obhajoby, pretože len vykonaním takéhoto úkonu je možné zvoliť správnu taktiku obhajoby, a keďže sa nejednalo o nutnú obhajobu, obhajca nemal povinnosť doručovať do spisu nejaké záznamy o poradách s klientom. Na otázku súdu, či trvajú na nimi navrhnutom znaleckom dokazovaní uviedla, že pokiaľ ide o diagnózy, ktoré má navrhovateľ, majú zato, že prípadne vykonaným znaleckým dokazovaním by nebola jednoznačne zistiteľná objektívna príčina týchto diagnóz aj s poukazom na doteraz existujúce vyšetrovacie metódy a je preto otázna využiteľnosť záverov, prípadne vykonaného znaleckého posudku, avšak zároveň uviedla, že majú zato, že by sa ani nevyklúčilo, že príčinou týchto diagnóz je vedené trestné stíhanie, resp. väzba navrhovateľa. Tiež uviedla, že poukazujú na zdravotný stav navrhovateľa a tento si uplatňujú v zásade v rámci nemajetkovej ujmy v súlade s ustanovením § 17 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom ku dňu 1.2.2012, čiže ku dňu kedy si uplatnili nárok v rámci predbežného prerokovania u odporcu. Vo všeobecnosti vyjadrila názor, že je potrebné postupovať v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom v čase, keď začalo konanie formou predbežného prerokovania nároku navrhovateľa s tým, že v tom čase zákon nelimitoval výšku uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy a z tohoto dôvodu vyjadrila názor, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, a tiež poukázala na neexistenciu prechodných ustanovení v tom zmysle, že tieto nehovoria o tom, že by ustanovenie § 17 ods.4 zákona o zodpovednosti za škodu malo byť použité pre každý prípad, a v praxi sa podľa ich vedomostí vyskytli mnohé prípady, keď súdy priznali oveľa vyššie sumy náhrad z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, než čiastku 17.000 €. Tiež vyjadrila názor, že nároky z titulu nemajetkovej ujmy nie je

možné dokazovať takým spôsobom, ako to požadoval odporca, teda že mali byť preukázané pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, pretože sa jedná o stav mysle a prežívania poškodenej osoby a teda v súdnom konaní by malo byť iba skúmané, či existujú objektívne dôvody aby sa poškodený mohol cítiť poškodený z titulu trestného stíhania, resp. či existujú objektívne skutočnosti, za ktorých by sa iná osoba v obdobnom postavení mohla cítiť dotknutá v jednotlivých zložkách tvoriacich vo svojom súhrne nemajetkovú sféru jednotlivca. Navrhovateľ je presvedčený, že skutočnosti, ktoré uvádzali v rámci konania mali príčinu vo vedení trestného stíhania, resp. v existencii väzby. Tieto skutočnosti ovplyvnili nielen morálnu integritu navrhovateľa, teda jeho dôstojnosť a dobrú povesť, ale mali vplyv aj na ďalšie zákonom chránené hodnoty týkajúce sa slobody pohybu, práva na rodinný život, resp. s poukazom na neistotu z dĺžky trvania trestného konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti trvala na tom, že nárok na majetkovú škodu ako i nemajetkovú ujmu bol zo strany navrhovateľa preukázaný a základ nároku je daný. Žiadala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 34.635,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 2.9.2012 do zaplatenia ako i nahradiť trovy konania, ktorých výšku, pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia by vyčíslili v prípade úspechu v zákonnej lehote, s tým, že predmetná suma pozostáva z čiastky 3.555,10 € z titulu náhrady škody a čiastky 31.080 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

Z prednesu povereného zamestnanca odporcu na pojednávaniach súd zistil, že nad rámec ich vyjadrení uvedených v písomných podaniach, súd zistil, že pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdené poškodenie zdravia, keď sa mal vo väzbe nakaziť nejakým ochorením namietal, že príčinou toho by mohlo byť len nedostatočné hygienické opatrenia vo väzbe, ak by boli vôbec preukázané, avšak príčinou nemohlo byť samotné rozhodnutie o vzatí do väzby. Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnenú skutočnú škodu trov obhajoby, trval na tom, že aj v prípade trov nutnej obhajoby je treba skúmať, či konkrétne úkony nutnej obhajoby boli vyvolané konkrétnymi rozhodnutiami alebo postupmi orgánov činných v trestnom konaní, a či tieto viedli k účinnej obhajobe práv obvineného. Spochybnili ako dostatočný dôkaz príjmové pokladničné doklady, trvali na tom, aby bol predložený nejaký výpis z účtovníctva, čo by bez pochyb preukázalo prijatie úhrady advokátom. Trval na tom, že dôkazná situácia zo strany navrhovateľa musí byť preukázaná takým spôsobom, že trestné stíhanie, resp. väzba navrhovateľa jednoznačne zapríčinila poškodenie zdravia navrhovateľa a nie takým spôsobom, že nie je možné vylúčiť, že to bolo príčinou vzniku zdravotného stavu navrhovateľa. Poukázali tiež na uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. I ÚS 444/2012, keď poukázali na závery tohoto rozhodnutia vo väzbe na § 8 ods.6 zákona o zodpovednosti za škodu, na ktorý už predtým poukazovali ako dôvod nepriznania nároku navrhovateľa na náhradu škody. Taktiež spochybnili nárok z titulu trov obhajoby u obhajcu navrhovateľa JUDr. Flídera, ktorý si ešte po dátume 14.5.2007 uplatnil v rámci vyúčtovania trov 7 úkonov z titulu právnej porady s klientom, hoci od tohoto dátumu už obhajobu prevzal JUDr. Brázdil a trvali na tom, že odmena za takýto úkon nemôže byť vyhodnotená ako škoda, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že v dôsledku trestného stíhania bol označovaný „autičkára“ mali zato, že tieto tvrdenia neboli zo strany navrhovateľa preukázané. Pokiaľ ide o navrhovateľom uvádzané ako dôvody náhrady nemajetkovej ujmy- možný trest prepadnutia veci, nemožnosť užívať motorové vozidlo počas doby zaistenia políciou, poukázali nato, že to nie sú kvalifikačné predpoklady na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy a rovnako ako skutočnosti týkajúce sa sťaženého spôsobu úhrady splátok úveru počas väzby s tým, že keby tieto skutočnosti boli vôbec preukázané, bolo by ich možné vyhodnotiť a uplatniť skôr ako náhradu majetkovej škody a nie nemajetkovej ujmy. Pokiaľ si uplatňovali náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na vykonanú prehliadku autoservisu, poukázal na absenciu, z časového hľadiska, príčinnej súvislosti medzi uznesením o vznesení obvinenia, keďže táto prehliadka sa uskutočnila ešte predtým ako boli tieto uznesenia o vznesení obvinenia. Taktiež namietali preukázanie navrhovateľom tvrdených skutočností ohľadne úkonov zo strany orgánov činných ČTK vo forme určitých neprocesných úkonov, resp. správania týchto orgánov voči navrhovateľovi, a tiež údajnú medializáciu prípadu navrhovateľa, keďže bol predložený len jeden novinový článok a aj z neho vyplýva, že bola v tomto prípade rešpektovaná prezumpcia neviny navrhovateľa. Taktiež, pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s väzbou, keď navrhovateľ odôvodňoval nárok na uplatnenie nemajetkovej ujmy neschopnosťou alebo sťaženou možnosťou splácať úver a zníženou výškou zisku z podnikania za toto obdobie, podľa ich názoru sú to kritéria na priznanie nároku majetkovej škody a nie nemajetkovej ujmy. Pokiaľ ide o jej výšku, poukázal na ustanovenie § 17 ods.4 zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom od 1.1.2013, ktoré je potrebné podľa ich názoru aplikovať i na súdnu vec, keď touto novelou boli zavedené určité objektívne kritéria na určovanie výšky odškodnenia s odkazom na zákon č.215/2006 Z.z. o odškodňovaní obetí násilných trestných činov štátom, pričom v zmysle tohoto zákona je v súčasnosti možné priznať maximálnu sumu odškodnenia vo výške cca 17.000 €, avšak to v prípade najzávažnejšej ujmy, ktorou je smrť obete a v tejto súvislosti je v porovnaní s týmto nárokom navrhovateľa uplatnený v tomto konaní

neprimerane vysoký. Pokiaľ by sa aj vychádzalo zo znenia zákona o zodpovednosti za škodu v znení účinnom do 31.12.2012 mal zato, že v roku 2006 bola náhrada za dobu väzby za jeden deň väzby určená vo výške 20,76 € a navrhovateľ si uplatňuje za jeden deň väzby náhradu vo výške 70,93 €, hoci podľa jeho názoru neexistujú žiadne objektívne kritéria, ktoré by odôvodnili takéto niekoľkonásobné navýšenie. Z týchto dôvodov spochybňoval samotný základ nároku navrhovateľa, ktorý považoval za nepreukázaný a zároveň poukázal na neopodstatnenosť výšky požadovanej náhrady, ktorá s poukazom na uvedené skutočnosti nie je primeraná. K otázke medializácie prípadu, teda trestného stíhania zaujal stanovisko, že štát nemôže zodpovedať za to ako médiá, noviny pristúpia k informovaniu o trestných stíhaniach. Štát zodpovedá len zato, aby informáciu o trestnom stíhaní poskytol v súlade so zákonom, teda pri rešpektovaní prezumpcie neviny a toho, aby vlastne osoby nemohli byť stotožnené. Taktiež odmietol, aby štát niesol zodpovednosť za to, že postoj ľudí všeobecne k trestne stíhaným osobám je taký, že dopredu odsúdia týchto ľudí bez znalosti konkrétnych informácií, následne vyjadria možno ľútosť nad takýmto konaním, čo deklaruje aj výpoveď A.. K. V. ako svedka, začo však štát zodpovedať nemôže. Podľa jeho tvrdenia svedkovia neuviedli žiadnu konkrétnu situáciu, pri ktorej by členovia spoločnosti nejako negatívne vnímali navrhovateľa. Skôr sa svedkovia vyjadrili v tom zmysle, že navrhovateľovi dôverovali a trestné stíhanie, či väzba nezasiahla do ich dôvery vo vzťahy k navrhovateľovi. Podľa jeho názoru sa nepotvrdilo ani tvrdenie navrhovateľa, že väzba zasiahla negatívne do jeho rodinného života. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznať. Odporca si tiež uplatnil náhradu trov konania, ktoré by v prípade úspechu v konaní vyčíslili v zákonnej lehote.

Podľa § 3 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom k 31.12.2008 (ďalej len „citovaný zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe.

Podľa § 5 ods.1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods.1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohoto orgánu.

Podľa § 6 ods.2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 8 ods.5 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, b) bol oslobodený spod obžaloby alebo c) vec bola postúpená inému orgánu.

Podľa § 8 ods.6 citovaného zákona právo na náhradu škody nevznikne: a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť „) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadošťačením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods.1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané

zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods.3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 27b ods.1-Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2009 v znení účinnom od 1.1.2009 zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohoto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohoto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohoto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením zo dňa 26.4.2007 a uznesením zo dňa 27.4.2007 bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie pre prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla, resp. za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Následne uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 30.4.2007 bol navrhovateľ vzatý do väzby, ktorá začala dňom 26.4.2007 a trvala do 26.10.2007 kedy bol navrhovateľ prepustený z väzby na slobodu, pretože uplynula základná lehota trvania väzby a neboli zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ďalšie trvanie väzby. Trestné stíhanie vedené proti navrhovateľovi ako obvinenému pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti bolo zastavené uznesením námestníka Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 10.3.2009, pretože nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci a rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 21.4.2009 bol navrhovateľ ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľovi nemožno priznať právo na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami, za ktoré tento označil uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré boli vyššie citované, z dôvodu, že tieto rozhodnutia neboli zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, s touto obranou odporcu sa súd nestotožnil, keď v tejto súvislosti poukazuje súd na rozhodnutie NS SR sp.zn.4M Cdo/15/2009 publikované pod č.57/2010, z ktorého právnej vety vyplýva, že: „ pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia“. Z odôvodnenia tohoto rozhodnutia vyplýva, že pre správnu interpretáciu ustanovenia § 6 ods.1 prvá veta citovaného zákona nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť si výklad systematický a teleologický, pričom...nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne a len takýto výklad možno považovať za ústavne komforný“. Z odôvodnenia tohoto rozhodnutia tiež vyplýva, že nie je rozhodné, ak o orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Súd teda zastáva názor, že ak zastavenie trestného stíhania, ku ktorému došlo z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným (v tomto konkrétnom prípade, že skutok nebol trestným činom) má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, tak takéto isté dôsledky musí

nevyhnutne mať aj rozsudok, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že by tento skutok spáchal.

Pokiaľ odporca ďalej tvrdil, že navrhovateľovi nevzniklo právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe s poukazom na ustanovenie § 8 ods.6 písm.a) citovaného zákona, konkrétne z dôvodu, že navrhovateľ si väzbu zaviniť sám, ani s touto obranou odporcu sa súd nestotožnil, a to aj s poukazom na právny názor, ktorý zastáva tento súd, vyslovený aj v rozhodnutí NS ČR zo dňa 29.1.2009, sp.zn.25Cdo 3038/2006 publikovaný pod č. 110/2009, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že nie je z hľadiska citovaného ustanovenia (v českom právnom poriadku § 12 ods.1 písm.a) zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody nemá ten, kto si väzbu, odsúdenie alebo uloženie ochranného opatrenia zaviniť sám), významné, či konanie obvineného vyvolalo podozrenie, že bol spáchaný trestný čin a či naplnilo skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale to, či jeho chovanie bolo dôvodom k obave zakladajúcej dôvod, pre ktorý bol vzatý do väzby. Nakoľko súd vykonaným dokazovaním vrátane pripojených trestných spisov takéto konanie aspoň vo forme nevedomej nedbanlivosti u navrhovateľa nezistil, nedospel logicky k záveru, že by si navrhovateľ väzbu zaviniť sám a tým mu nevzniklo právo na náhradu škody.

Po čiastočnom späťvzati návrhu zo strany navrhovateľa a následnom zastavení konania v danej časti, predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 3.555,10 € z titulu náhrady škody vrátane úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 2.9.2012 do zaplatenia a sumy 31.080 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, tiež spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 2.9.2012 do zaplatenia. Pokiaľ ide o náhradu škody, táto bola navrhovateľom uplatnená z titulu trov obhajoby, ktoré vynaložil na svoje právne zastupovanie zvolenými obhajcami -advokátmi v rámci trestného stíhania, v ktorom bol v postavení obvineného. Konkrétne náklady na obhajobu advokátom JUDr. Vladimírom Flíderom mali predstavovať sumu 1.453,83 € (43.798 Sk). Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že táto suma bola tomuto obhajcovi navrhovateľom prostredníctvom jeho manželky a kamaráta z finančných prostriedkov vo vlastníctve navrhovateľa aj vyplatená. Z tejto sumy však súd priznal z titulu náhrady škody navrhovateľovi čiastku 25.768 Sk t.j. 855,34 €, keď neboli priznané úkony, právna porada vo väznici dňa 17.5.2007 a 23.5.2007, keďže v tomto období už prevzal obhajobu navrhovateľa JUDr. Jozef Brázdil s tým, že súd nespochybňuje právo obvineného zvoliť si aj viacerých obhajcov, a za určitých okolností by mohla prichádzať do úvahy aj dôvodnosť náhrady trov obhajoby za viacerých obhajcov súčasne z titulu náhrady škody v zmysle citovaného zákona, v prípade, že by išlo o náročnú trestnú vec, v rámci ktorej by sa každý z obhajcov zameriaval na niečo iné, čo však v tomto prípade preukázané nebolo a podľa názoru súdu, preto takýto nárok z titulu náhrady škody nebolo možné navrhovateľovi priznať. Taktiež súd nepriznal navrhovateľovi náhradu uplatnenú za úkon 5 x právna porada (Almáda, Stráže , Metro atď.) vo výške 12.030 Sk, keďže nebolo zrejmé a ani v konaní svedeckými výpoveďami preukázané, že k takýmto právnym poradám vôbec došlo, resp. medzi kým mali tieto právne porady prebehnúť, keďže počas celého zastupovania navrhovateľa JUDr. Vladimírom Flíderom bol navrhovateľ vo väzbe a v zátvorke uvádzané názvy sú názvami reštauračných, resp. obchodných zariadení v meste Zvolen. Čo sa týka trov obhajoby u JUDr. Brázdila, tam tieto boli uplatnené pôvodne vo výške 2.049,41 €, po čiastočnom späťvzati znížené na čiastku 1.753,59 €. Vykonaným dokazovaním však mal súd preukázané, že JUDr. Brázdilovi bola zo strany navrhovateľa prostredníctvom neho samotného alebo manželky vyplatená len 2 x suma 15.000 Sk t.j. 30.000 Sk (995,82 €) a suma 700 € t.j. spolu čiastka 1.695,82 € a táto čiastka bola z titulu trov obhajoby za obhajovanie JUDr. Brázdilom navrhovateľovi z titulu náhrady škody aj priznaná. Totiž v zmysle proforma faktúry č.29080004 vystavenej JUDr. Brázdilom pre navrhovateľa zo dňa 17.3.2009 vyplýva, že celkové trovy obhajoby boli vyúčtované na čiastku 2.049,41 €, avšak v skutočnosti bola vyplatená JUDr. Brázdilovi len čiastka 1.695,82 €, teda rozdiel je 353,59 € a táto čiastka je vyššia ako suma za úkony vykonané obhajcom, na náhradu ktorých navrhovateľ z titulu náhrady škody v zmysle citovaného zákona nemá podľa názoru súdu nárok. Konkrétne sa jedná o prevzatie a prípravu obhajoby zo dňa 14.5.2007, keď súd sa stotožnil s názorom odporcu, že každý obvinený má právo v priebehu trestného konania kedykoľvek zmeniť obhajcu, resp. si zvoliť ďalšieho obhajcu, avšak táto skutočnosť je rozhodná pre vznik, resp. nevznik nároku obvineného uplatniť si náhradu takýchto trov obhajoby voči štátu v zmysle citovaného zákona, inak povedané trovy obhajoby súvisiace so zmenou, resp. s pribratím ďalšieho obhajcu v trestnom konaní si musí znášať dotýčny sám zo svojho. Taktiež neboli priznané trovy obhajoby za účasť na výsluchu svedkov, na ktorých sa JUDr. Brázdil nezúčastnil, čo bolo zistené vykonaným dokazovaním zo zápisníc pripojeného trestného spisu. Pokiaľ ide o trovy obhajoby uskutočnenej JUDr. Barčíkom, tam bol nárok zo strany navrhovateľa uplatnený vo výške 347,68 €, pričom súd z tejto sumy navrhovateľovi z titulu náhrady škody v tomto konaní priznal čiastku 282,78 €, keď v zmysle vyúčtovania predloženého obhajcom nepriznal navrhovateľovi trovy obhajoby len za úkon prevzatie a príprava obhajoby vrátane režijného paušálu

za tento úkon s poukazom na odôvodnenie uvedené za rovnaký úkon obhajoby pri JUDr. Brázdilovi. Celkovo teda z titulu náhrady škody bola navrhovateľovi v zmysle uplatnených trov obhajoby prisúdená čiastka 2.833,94 €.

Súd sa nestotožnil s obranou odporcu v tom zmysle, že by navrhovateľovi mali byť priznané iba trovy povinnej obhajoby, teda v prípade navrhovateľa len za obdobie, kedy bol navrhovateľ vo väzbe, keďže v tomto období boli u neho dané dôvody povinnej obhajoby, s poukazom na § 2 ods.9 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok, v zmysle ktorého každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu, v spojení s článkom 50 ods.3 Ústavy SR, podľa ktorého obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu. Ak je totiž Ústavou SR zaručené právo každého obvineného mať obhajcu počas celého trestného konania, štát sa nemôže následne zbaviť zodpovednosti na náhradu škody v prípade, že sa následne rozhodnutie orgánov štátu ukáže ako mylné, v opačnom prípade by nebolo možné hovoriť o princípoch právneho štátu (viď už skôr citované rozhodnutie NS SR 4M Cdo 15/2009 zverejnené pod č.57/2010). Taktiež súd vykonaným dokazovaním nezistil, že okrem tých úkonov obhajoby, ktoré súd vyššie špecifikoval, za ktoré náhradu nepriznal, by iné úkony obhajoby neboli účelné, resp. že by neboli vykonané v príčinnej súvislosti z vydanými nezákonnými rozhodnutiami, resp. rozhodnutím o väzbe a rovnako súd nezistil, že by uplatnené trovy obhajoby neboli uplatnené vo výške tarifnej odmeny advokáta.

Súd návrhu navrhovateľa vyhovel čiastočne, aj v časti, ktorú si navrhovateľ uplatňoval ako primerané zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu vzniknutú v dôsledku väzby a v dôsledku nezákonného trestného stíhania navrhovateľom uplatnená vo výške 31.080 €, z toho konkrétne výška nemajetkovej ujmy za väzbu bola navrhovateľom uplatnená vo výške 12.900 € a výška nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutia o vznesení obvinenia, teda za nezákonné vedené trestné stíhanie bola uplatnená vo výške 18.100 €. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu za väzbu, túto jej výšku navrhovateľ vypočítal s poukazom na počet dní trvania väzby t.j. 183 dní s tým, že za každý začatý deň trvania väzby požadoval sumu 70,93 €. Súd priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy za väzbu vo výške 7.320 €, keď tiež pri tejto výške vychádzal z počtu dní doby trvania väzby t.j. 183 dní s tým, že za jeden deň trvania väzby priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 40 €. Súd si je vedomý, že pri svojom rozhodovaní musel vychádzať zo znenia citovaného zákona účinného ku 31.12.2008 s poukazom na prechodné ustanovenia, resp. neexistenciu prechodných ustanovení k úpravám, ku ktorým účinnosti došlo neskôr (k tejto otázke sa podrobnejšie súd vyjadrí neskôr), avšak súd zastáva názor, že pokiaľ citovaný zákon v znení účinnom do 31.12.2008 v § 17 nijakým spôsobom nešpecifikoval výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá môže byť priznaná, môže súd ako výkladové pravidlo použiť zásadu, ktorá bola neskôr zapracovaná do citovaného zákona v § 17 ods.4, z ktorého má vyplývať, že minimálna výška nemajetkovej ujmy za jeden deň spôsobenej rozhodnutím o väzbe za každý deň pozbavenia osobnej slobody je minimálne 1/30-ina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci kalendárny rok, keďže súd tu jednoznačne nachádza logickú súvislosť v tom zmysle, že po dobu výkonu väzby nie je možné dotyčnej osobe vykonávať prácu, ktorú dovtedy vykonávala, či už v pracovnom pomere alebo v rámci podnikania a teda bez ohľadu na ďalšie ujmy, ktoré jej boli takýmto pozbavením osobnej slobody spôsobené mala by jej byť nahradená ujma formou peňažnej náhrady aspoň v takejto výške. V tomto konkrétnom prípade bola priemerná mesačná mzda v hospodárstve SR v roku 2006 vo výške 18.761 Sk, z čoho 1/30-ina predstavuje čiastku 625,36 Sk, čo po prepočítaní konverzným kurzom zodpovedá sume 20,76 €. Z tejto sumy súd pri svojej úvahe o priznaní výšky nemajetkovej ujmy za väzbu vychádzal. Okrem dĺžky trvania väzby súd zobral do úvahy, že navrhovateľ reálne nemohol sám vykonávať svoju podnikateľskú činnosť formou prevádzkovania živnosti, ktorú dovtedy vykonával, čo bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, na druhej strane navrhovateľ nekonkretizoval a nepreukázal dôkazmi zo svojho účtovníctva, prípadne daňového priznania, v akom obmedzenom režime predmetný autoservis navrhovateľa fungoval počas obdobia, keď bol vo väzbe, či okrem seba tam mal zamestnaných predtým, resp. počas výkonu väzby nejakých zamestnancov, a teda či jeho príjmy počas výkonu väzby boli nulové, keďže navrhovateľ tvrdil s odkazom na doložené úverové zmluvy, že splátky úverov počas tejto doby musel vykrývať z úspor. Do úvahy zobral tiež následky, ktoré navrhovateľovi vznikli väzbou v súkromnom živote, keďže navrhovateľ tesne predtým uzavrel manželstvo a takéto odlúčenie od rodiny, konkrétne manželky, počas výkonu väzby rozhodne, má vplyv na rodinný život každého jednotlivca v obdobnej situácii. Taktiež súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že bolo dokazovaním preukázané, že počas výkonu väzby sa navrhovateľ nakazil infekčným ochorením kože tzv. impetigo, čo bolo preukázané z výpisu zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľa počas vo výkone väzby. Z doložených dokladov bolo preukázané, že sa jedná o infekčné vysokoakútne ochorenie, v odbornom článku bolo uvádzané, že sa môže vyskytnúť v podobe malých

epidémii, v kolektívnych zariadeniach (v článku uvádzané konkrétne detské kolektívne zariadenia), avšak podľa názoru súdu sa môže jednať o akékoľvek kolektívne zariadenia, ktorými je aj ústav na výkon väzby s tým, že ako zdroj nákazy v zmysle predmetného odborného článku je uvádzané priamy kontakt s chorým človekom alebo nepriamy kontakt prostredníctvom šiat a uterákov. Ako jeden z predispozičných faktorov je uvedená aj nedostatočná osobná hygiena. V tejto súvislosti súd konštatuje, že aj v prípade, že boli dodržané všetky podmienky výkonu väzby v zmysle zákona o výkone väzby č.221/2006 Z.z., resp. vyhlášky č.437/2006 Z.z. poriadok výkonu väzby, väzba ako taká mohla byť predispozičným faktorom v zmysle vyššie uvedených skutočností, ktoré zvýšili pravdepodobnosť, že navrhovateľ sa týmto ochorením nakazil. V neposlednom rade súd pri svojej úvahe o výške priznanej nemajetkovej ujmy za väzbu zobral do úvahy fakt, že počas doby výkonu väzby je človek odlúčený od svojej rodiny ako takej, od svojich priateľov, nemôže okrem svojej práce sa venovať svojim záľubám a musí sa tak ako to uviedol navrhovateľ, podriaďovať subkultúre vo väzenskom prostredí, čo vo vzájomných súvislostiach pre každého človeka musí znamenať enormnú záťaž aj po psychickej stránke a zásah do jeho osobnej integrity a osobnej slobody.

Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutia o vznesení obvinenia, tam súd priznal navrhovateľovi sumu vo výške 4.000 €. Aj pri tomto nároku navrhovateľa súd ako rozhodné kritéria zobral do úvahy dĺžku trvania trestného stíhania a do 26.4.2007 do 8.7.2009, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 21.4.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8.7.2009, t.j. viac ako 2 roky, ujmu navrhovateľa, ktorá mu vznikla z dôvodu neistoty a strachu spôsobenú v dôsledku hrozby trestov, ktoré mu hrozili v súvislosti s trestnými činmi, za ktoré bol stíhaný, keď súd má zato, že sú to pocity, ktorým by bol vo všeobecnosti vystavený každý bežný človek, ktorý by musel za obdobnej situácie takémuto trestnému stíhaniu čeliť. Pokiaľ ide o medializáciu kauzy, ktorú tvrdil navrhovateľ, táto bola preukázaná v konaní len čiastočne, konkrétne výňatkom tlačoviny regionálneho charakteru, v rámci ktorej súd nezistil, že by bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k nejakým pochybeniam v tom zmysle, že by nebola rešpektovaná prezumpcia nevinu navrhovateľa a navrhovateľom tvrdené medializovanie kauzy v televíznom spravodajstve nebolo nijako špecifikované, na ktoré sa odvolávali aj niektorí svedkovia a teda ani v tomto smere nemohol byť preukázaný rozpor so zásadou prezumpcie nevinu. Sám navrhovateľ pri svojom výsluchu uviedol, že mnohí ľudia sa zrejme o jeho prípade dozvedeli aj z dôvodu vykonávanej prehliadky jeho autoservisu. Zo svedeckých výpovedí však zároveň vyplynulo, že jeho rodinných príslušníkov, resp. blízkych priateľov, ľudia zo širšieho okolia navrhovateľa dopytovali na tieto udalosti a ich postoj bol v podstate taký, že už na základe týchto prvotných informácií ho „odsúdili“, a to akým spôsobom bola v konečnom dôsledku táto trestná vec skončená sa už ani nedozvedeli, resp. ich to už ani nezaujímalo. Súd zastáva názor, že tieto skutočnosti mali vplyv na spoločenský život navrhovateľa, ktorý sám vo svojom výsluchu uviedol, že sa s obdobnými postojmi ľudí z jeho okolia stretol po návrate z väzby. Čo sa týka následkov, ktoré malo mať toto nezákonné trestné stíhanie v pracovnej sfére, teda v profesnom uplatnení navrhovateľa, súd z vykonaného dokazovania nemal v zásade preukázané, keďže z troch podnikateľských subjektov, ktorých prehlásenia, resp. z výsluchu konateľov týchto spoločností mal súd preukázané, že tieto počas výkonu väzby ukončili, resp. prerušili spoluprácu s autoservisom navrhovateľa, avšak jeden z nich túto spoluprácu opätovne po jeho návrate z väzby obnovil a to ešte vo väčšom rozsahu ako predtým a rovnako zo strany navrhovateľa nebolo preukázané konkrétnymi dôkazmi, že by došlo k enormnému poklesu zákazok oproti predchádzajúcim obdobiam. Vykonaným dokazovaním z jednotlivých lekárskeho správ mal súd preukázané, že v priebehu trestného stíhania, resp. po ňom sa u navrhovateľa prejavili rôzne zdravotné problémy, ktoré zrejme psychosomatickú príčinu, napr. chronický únavový syndróm. Súd dospel k záveru, že jednoznačnú príčinnú súvislosť týchto ochorení s nezákonným trestným stíhaním, resp. väzbou nie je možné určiť, avšak tak ako vyplynulo z dokazovania, jednou z príčin, resp. spúšťačom môže byť akútny alebo dlhodobý stres, ktorému pri trestnom stíhaní, resp. výkone väzby by bola určite vystavená väčšina bežnej populácie, a preto súd pri posúdení v akej výške má byť priznaná nemajetková ujma za nezákonné vedené trestné stíhanie prihliadol aj k tejto skutočnosti (s ohľadom na uvedené súd nenariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia, resp. psychiatra, keďže účelnosť tohoto dokazovania spochybnil samotný navrhovateľ, ktorý ho pôvodne navrhol, keď súd tiež dospel k záveru, že bez ohľadu nato, akým spôsobom by bolo na otázky, ktoré mali byť znalcomi položené odpovedané, nebola by tým preukázaná jednoznačne príčinná súvislosť medzi trestným stíhaním, resp. výkonom väzby a zdravotným (psychickým) stavom navrhovateľa).

Taktiež súd prihliadol na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, z ktorého vzišiel, keďže v konaní nebolo preukázané, že by už predtým sa navrhovateľ dostal do stretu so zákonom, keď navrhovateľ trval na tom, že bol predtým bezúhonný, a preto tieto skutočnosti súd zobral do úvahy pri posudzovaní v akom rozsahu došlo u navrhovateľa k narušeniu dobrej povesti, resp. cti. Keďže

výška nemajetkovej ujmy sa určuje súdom voľnou úvahou, táto úvaha však nemôže byť svojvoľná a teda nepreskúmateľná, má vychádzať z okolností, konkrétneho prípadu a byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti, a preto súd po zvážení všetkých vyššie uvedených okolností túto ustálil na sume 4000 € cca 2.000 € za každý rok trvania nezákonného trestného stíhania.

Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd priznal navrhovateľovi aj nemajetkovú ujmu v peniazoch v celkovej výške 11.320 €, keďže mal zato, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je v súdnej veci dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu.

V prevyšujúcej časti súd nárok navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy za nezákonné vedené trestné stíhanie, resp. za väzbu zamietol z dôvodu neprimeranosti požadovanej sumy, nakoľko v konaní nebol preukázaný ďalší zásah, resp. zásah vo väčšej intenzite v oblastiach života navrhovateľa.

Súd posúdil predmetnú vec v zmysle zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2008 s poukazom na prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.januára 2009 uvedených v § 27b citovaného zákona, v ktorom bolo jednoznačne uvedené, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohoto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008 s tým, že u ďalších zmien tejto právnej úpravy absentovali prechodné ustanovenia a súd vychádzal zároveň zo zásady, že v právnom štáte by mal platiť zákaz pôsobenia právnych noriem do minulosti, keďže jedným z princípov právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok by mal byť zákaz spätného tj. retroaktívneho pôsobenia právnych predpisov.

Navrhovateľ sa domáhal priznania i úroku z omeškania zo žalovanej sumy, ktorý žiadal priznať vo výške 9% ročne od 2.9.2012 do zaplatenia (po čiastočnom späťvzati návrhu aj v časti úroku z omeškania). Úrok z omeškania bol zo strany súdu navrhovateľovi priznaný len zo sumy 2.833,94 €, teda z titulu náhrady škody v dôsledku priznaných trov obhajoby, keďže bolo v konaní zo strany samotného odporcu potvrdené, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo strany navrhovateľa im bola doručená dňa 1.3.2012 a teda uplynutím 6-mesačnej lehoty na uspokojenie tohoto nároku sa odporca dostal do omeškania od nasledujúceho dňa, od ktorého navrhovateľovi patrí aj právo na úroky z omeškania z prisúdenej sumy s tým, že výška úrokovej sadzby bola súdom prisúdená vo výške 8,75% ročne, nakoľko z údajov dostupných súdu bola výška základnej úrokovej sadzby ECB od 11.7.2012 do 7.5.2013 0,75%. Súd zamietol návrh navrhovateľa aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a to tak, pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, ktorú si navrhovateľ uplatňoval vo výške 9% ročne, ako i v časti sumy, z ktorej požadoval navrhovateľ priznať úrok z omeškania, keďže súd sa stotožnil s názorom odporcu, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, a až uplynutím takto určenej lehoty na plnenie sa dlžník dostáva do omeškania. Z tohoto dôvodu súd nemohol priznať navrhovateľovi požadovaný úrok z omeškania z priznanej výšky nemajetkovej ujmy.

O trovách konania rozhodne súd v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)